BAYAN YANI

EKİM 2018 - 010 9 TL (KDV Dahil) K.K.T.C 12 TL.

81

Umutsuzluk Kol Geziyor!..

Ramize Erer

Sorgulayan Helen

Ayrılık Acısı Hem Kalbe Hem De Akla Zarar...

Hablemitoğlu Ankara Enstitüsü
Prof. Dr.Şengül Hablemitoğlu
sengul@hablemitoglu.net

Günlerdir yazmakla yazmamak arasında gittim geldim. Ancak yazmasam olmaz, yazsam *"bak bak beni çekemiyorlar"* diyen birinin sesi kulaklarıma kadar geliyor. Burada başka bir şey söylüyorum, umarım meramım anlaşılır. Sevdiği birini kaybeden insanların, kalbinde kalıcı hasar oluştuğunu ortaya koyan çalışmalar var. Bu duruma, kırık kalp sendromu deniyor. Yapılan bir araştırmada bir yıl boyunca izlenen hastaların, ayrıldıktan sonra kalp kaslarında hasar oluştuğu ve kalbin kanı pompalama işlevini tam olarak yerine getiremediği saptanmış. Ortada bilimsel bir araştırma var, kırık kalp sendromunun yanıltıcı bazı belirtileri de görülmüş. Kırık kalp sendromu yaşayan insanların nefes alamama, göğüs ağrısı ve bayılma gibi şikayetlerle panik içinde doktora başvurdukları saptanmış. Üstelik öyle topluma dayatıldığı gibi bu sadece kadınlara özgü bir durum da değil. *"Kadın kadının başarısını çekemiyo"* di-yerek, yaşadıklarını kadın olmakla sinsice, alttan alttan bağdaştırarak bir de bunu pazarlamaya kalkanların artan görünürlüğü kırık kalp sendromunun doğru bir zeminde konuşulmasını engelliyor yazık ki.

Desen: Zeynep Aytaç

Oysa yaşananlar, kişilerin kadın ve erkek olmalarından bağımsız, bağlanma örüntüleri ile ilişkili. Çocukken sevdiklerini kaybedenler, babalarının ya da annelerinin terk etmesi gibi travmatik anıları olanlar bağlanma sorunları geliştirebilirler. Onlar için her terk edilme, o ilk terk edilmenin yasını harekete geçirir. O yüzden kişi güçlü bağlar kurmaktan kaçınabilir, bağ kurduğunda ise terk edilmemek için her şeyi yapabilir. Terk edildiğinde günlerce hayattan koparak yaşamı kabusa döner. Bunu aşkın büyüklüğüyle ya da cinsiyetle değil, kişinin bağlanma örüntüsüyle açıklayabiliriz. Ayrıca sadece terk edilme anısı değil, aşırı koruyup kollayan ya da ihmalkar ve yoksun bırakan ailelerde yetişen kişilerde de bağlanma; bağımlılık ihtiyacı olarak ortaya çıkar. Bunun nedeni kendini yeterli ve güvende hissetme isteğidir. Bu ihtiyaçların karşılanmasına göre bağlanma sağlıklı ya da sorunlu gelişir. Hal böyle olunca sorunlarını çözmek, yaşadıklarını anlamlandırmak isteyenler, sakızlara yazılmış manilerden medet ummaya kalkışanlar, ki, siz anladınız onu, hele de kadınlar, bağlanma sorunlarının cinsiyete indirgenmesine hizmet ettikleri gibi, reel durumun anlaşılmasının da önüne duvarlar örüyorlar. Yapmayın, yapmayalım bunu. Hem paranıza yazık, hem zamanınıza. Haydi, sevgiyle kalın gelecek ay görüşmek üzere.

AKTÜEL

10'u çocuk 11 kişinin öldüğü Aladağ'daki yurt yangınıyla ilgili tutuklu olan 2 kişi de serbest kaldı.

Kaybolan çocuklar, çocuk tacizcileri dur durak bilmiyor.

Türkiye oğluna pantolon alamadığı için intihar eden İsmail Devrim'in intiharını tartışırken en mide bulandırıcı yazı Engin Ardıç'tan geldi.

Her 10 kişiden 1'i antidepresan kullanıyor.

Adalet Bakanı Abdülhamit Gül "Türkiye'deki kriz psikolojiktir" dedi.

MHP'nin Çakıcı'nın yararlanmasına uygun hazırladığı af tasarısı gündemde.

Yaşanamayan…

Ne kadar yorucu oluyor yaşam, hayal kırıklıklarını onarmaya çalıştıkça…
Ne kadar yorucu oluyor yaşam, geçmişin iplerine dolanıp kaldıkça…
Ne kadar yorucu oluyor yaşam, beklentiler treninde vagon vagon dolaştıkça…
Ne kadar yorucu oluyor yaşam, pişmanlıklar tünelinin çıkmazında kaldıkça…
Ne kadar yorucu oluyor yaşam, kat kat örtüler altına saklandıkça…
Ne kadar yorucu oluyor yaşam, doğadan, doğallıktan kopartıldıkça…

Ve yaşlar birbirini izledikçe
Ve geçmiş üst üste bindikçe
Ve anlar anılara karıştıkça

Ne kadar yorucu oluyor yaşam; kanıksadıkça…
Ne kadar yorucu oluyor yaşam; alıştıkça…

Ve kırıklıklarla…
Ve acılarla…
Yükselttiğimiz duvarlarımız kalınlaştıkça…
Yüksek yüksek…
Ve kalın kalın…
Erişilmez…

Ne kadar yorucu oluyor yaşam, körleştikçe…
Ne kadar yorucu oluyor yaşam, daraldıkça…
Ne kadar yorucu oluyor yaşam, kibirlendikçe…
Ne kadar yorucu oluyor yaşam, bilendikçe…
Ne kadar yorucu oluyor yaşam, katılaştıkça…
Ne kadar yorucu oluyor yaşam duvarların arasında

Ve yaşamadan…
Ve yaşayamadan…
Uyuyup uyandığımız!
Uyuyup uyandığımız!
Uyuyup uyandığımız!
Farkına bile varmadan
Bize rağmen akıp giden yaşam!

Ne kadar yorucu oluyor yaşam, dokunmayınca…
Ne kadar yorucu oluyor yaşam. Dokunamadığımızda…
Ne kadar yorucu oluyor yaşam, duyarsızlaştıkça…
Ne kadar yorucu oluyor yaşam, yaşanamayınca!..

O kadar çok söz, o kadar çok öğüt, o kadar çok öğreti, o kadar çok yol, o kadar çok akıl veren, o kadar çok yön gösteren…

Sözcükler, tanımlar, tamlamalar, reçeteler, nefesler, hareketler, gevşemeler…
O kadar çok… O kadar yok ki…

Olmamak, olamamak… Hiç bitmiyor… Hep bir şeyler gerekiyor… Daha güzel… Daha akıllı… Daha zengin… Daha çarpıcı… Daha zeki… Daha başarılı… Daha mutlu… Daha huzurlu… Dahalar dahaları kovaladıkça… Dahalar dağlara dönüşüyor… Ulaşılması imkansız… Yorucu… Daha… Daha… Daha…

Kuyruğunu yakalamaya çalışan kediler gibi sürekli dönüp durmak…
Bir an bile duramadan… Duramamak… Duyamamak… Yakalayamamak…
Doğadan koptukça kendimizden de koşar adım uzaklaşmak…

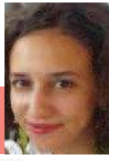
Belki de televizyonlardan, bilgisayar ekranlarından, insanlardan gelen sesler yerine rüzgarın sesini dinleyebilirsek ve rüzgarın sesini duyabilirsek, yönümüzü de kolayca bulabiliriz… Bize rağmen değil, bizimle…

Belki de o alışveriş merkezinden diğerine, o gurudan bu guruya, şu teknikten öbür tekniğe koşturacağımıza, ayaklarımızı sıkı sıkıya toprağa basabilirsek, toprağı hissedebilirsek, nasıl dengeli olabileceğimizi de bulabiliriz.

Belki de geçmişimizi, düşüncelerimizi, anılarımızı takip etmek yerine bir alevi takip edebilirsek, onun ritmini anlayabilirsek, kendi ritmimizle dans edercesine yaşamayı da öğrenebiliriz…

Yaşama kendini bırakamazsan…
Yaşam
Yaşamak
Yaşayamadan son bulan!...

Ece Burgaz

Zengin koca arayan kadınları yıllarca kınadım durdum…

Tabii aradan yıllar geçti, vahşi kapitalizmin çarkları arasında ezim ezim ezildim. 16 yaşımda çalışmaya başlamıştım. Okul bitince düşük maaşlı bir beyaz yakalı olmuştum. Erkeklerin dünyasında, çalışan bir kadın olarak ekstradan bir sürü saçmalıkla mücadele ediyordum. Bazen ek iş yapıyordum. Geceleri ise çiziyordum. Tek hayalim iyi bir sanatçı olmaktı. Beni bu hayal ayakta tutuyordu. Böyle böyle 40 yaşıma merdiven dayamıştım. İş hayatında artık öylesine yorulmuşum ki geçenlerde şöyle düşünürken yakaladım kendimi:

Anladım ki ben Hayvanlar Çiftliği'ndeki, çalışmaktan çatlayan at Boxer'dan farksızmışım. Boxer çalışkandır, çalışamaz hale gelince ise mezbahayı boylar o hesap. Üstelik sorsan azılı bir kapitalizm düşmanıydım. Ama kariyerli kadın yalanına nasıl olduysa kendimi inandırmışım. Çalışmamayı onursuzluk olarak görmüşüm. Oysa böyle bi düzende kadın-erkek kimse köle gibi çalışmayı hak etmiyor. Kapitalizm çatısı altında yaşayan bir insan evladı olarak bir şeyleri değiştirmeye fani ömrüm yetmedi benim. O yüzden hepsi boş bir efordu. Çalışan kadın değil, bir köle kadın olmaktan öteye meyvesi yok. Kapitalizm biterse o zaman çalışmayı yeniden yüceltebiliriz. Çalışan kadın ya da çalışan erkek olmaktan onur duyabileceğimiz günler o zaman gelir işte!

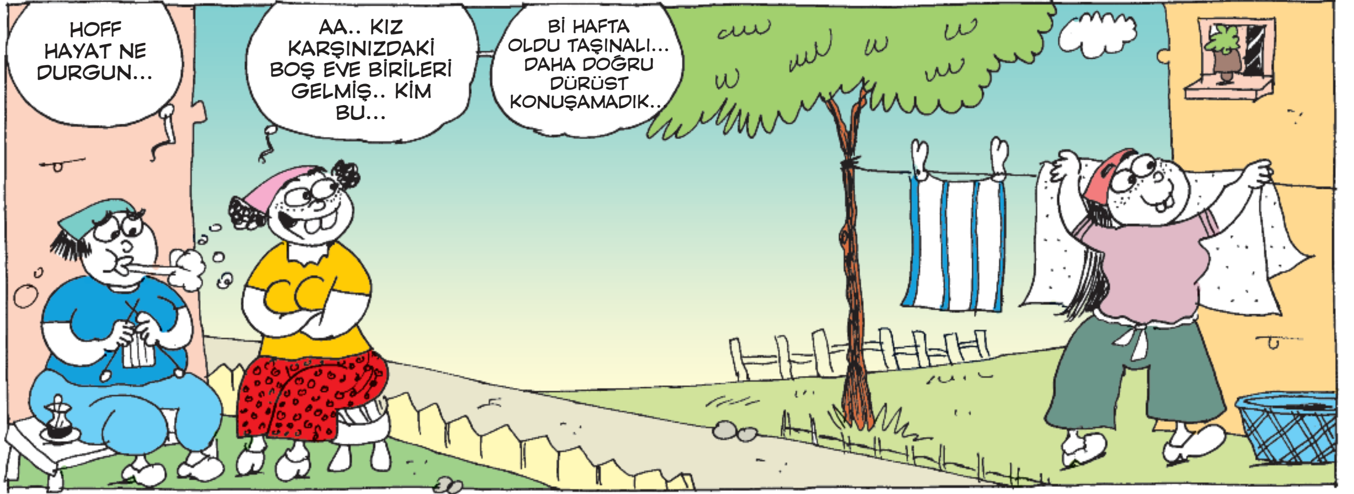
Elvida'nın çocukluğu neşeyle hüzün arasında gidip gelen bir salıncakta geçmişti. Canı sıkıldığında sallanır... Ya da şekerli ekmeğini yiyerek köyün tozlu yollarında kaybolarak dolaşırdı.

Heyecan

feyhan güver

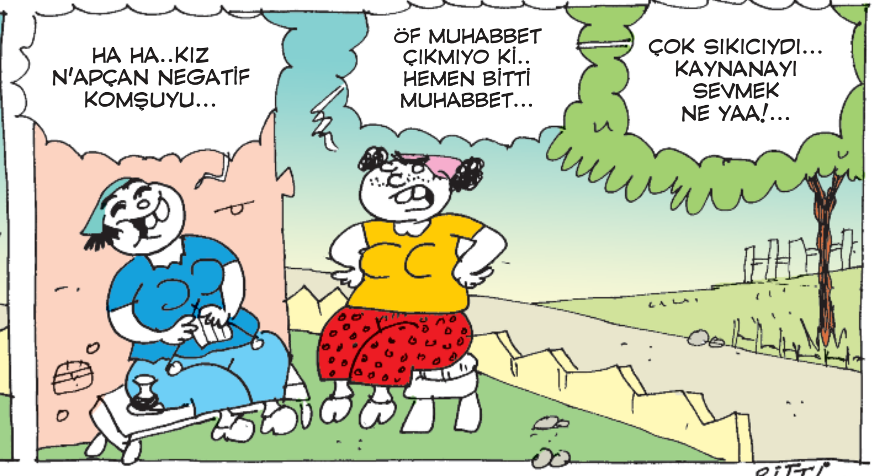

aksoyezgi@gmail.com

Ezgi'nin Cinnet Kutusu

Ezgi Aksoy

• "Yasak". Kelimenin geçtiği en eski kayıt olarak **Cengiz Han** kanunu gösterilmiş, "**yasag**" olarak geçiyormuş ve kelime kökü de "**yasa**" yani kanun. Aslında yasak; yazının, hukukun ve uygarlığın tarihi kadar eski. Yasaksız bir medeniyet düşlemek de hayalperestlikten ibaret. Ancak bir toplumun uygarlık seviyesini neyin yasak olduğu belirliyor. Misal bazı memleketlerde işçilere kurtlu yemek servis etmek yasakken, bazı memleketlerde bunu protesto etmek ya da haber yapmak yasak olabiliyor.

• Zaten işçiler **Fatih Altaylı**'nın de dediği gibi "**sudan sebepler**"den ayaklandılar. Kurtmuş, tahta kurusuymuş falan, bunlar boş işler. Bakın bakalım **TCK**'da 3. havaalanı inşaatında çalışan işçilere kurtlu yemek verilmesi yasaktır diye bi kanun var mı, yok bulamazsınız.

• Türkiye ekonomisi ciddi ciddi battı. Ama battı demek yasak. Onun yerine damat bey gibi "**ekonominin yönetimi ABD'li şirkey McKinsey'e emanet**" diyebilirsiniz. O serbest. Ama siz gene de bu durumdan öyle çok şikayetçi gibi görünmeyin, çünkü o da yasak.

• Çarşıda pazarda hep alışeriş yapıyormuş gibi yapın siz gene, neme lazım. Devir, tedbir devri şekerim.

• Geçen gün pazarda kadının biri balık alacak, "**ne bu fiyatlar böyle, ikiye katlamış resmen**" dedi. Balıkçı diyor ki "**şey arttı şey, o yüzden oldu.**" Allah Allah! Ney arttı acaba? İsmi lazım değil hani böyle, **Amerikan parası** mı neymiş, arttı diyorlar ama bilip bilmeden öyle ulu orta konuşmamak lazım tağbi. Yerin kulağı var.

• "**Dolar 7,15 oldu**" diye tweet atan **HDP'li** tutuklanmış. Dolar ne yaw? "**Şey**" diyeceksiniz, "**şey**"... Ayıp bi şey bu sonuçta, tövbe estafirullah!

• **TOFAŞ**'ın **Bursa** fabrikası yurtiçi pazardaki daralma nedeniyle bir süre üretime ara verecekmiş. Yani artık pasta bulamıyorlarsa, yürüyerek gitsinler, analarının karnından pastayla, şey pardon arabayla mı doğmuşlar, lütfen yani, bunlar da meseleymiş gibi gösterilmek isteniyor.

• İnsanlar geçim sıkıntısı ve ekonomik çöküşün getirdiği buhranla intihar ediyorlar. Dünyanın en acı hadiselerinden biri. Bir felaket! Bir büyük yıkım! Lakin geride kalan aileyi daha büyük bir yıkım bekliyor. "**Ne demek geçim sıkıntısından intihar etti, siz vatan haini misiniz?**" linci. Yasak kardeşim yasak, intihar edilmeyecek.

• Bir cinnet halinde intiharın eşiğine gelenlere tavsiyem, intiharınıza **kaza süsü** verin. Kendinizi düşünmüyorsanız geride kalan çoluğunuzu çocuğunuzu düşünün bari.

• Çocuğuna pantolon alamadığı için intihar eden babanın haberini okuyorum; şöyle bir yorum var: "**Hadi ordan! Oturdukları ev kendilerininmiş!**" Hay Allah adam o cinnet anında evi bozdurup pantolon almayı akıl edemediyse demek ki...

• Evi bozdurup pantolon almak dedim ya, gülümsedinizse eğer gülümsemeyin! Allah adamı taş eder! **Venezuella**'da insanlar ev satıp tavuk alıyor, bu işin şakası yok.

• Hotiç de **konkordato** ilan etmiş. Şimdi blogger'lar düşünsün.

• Türkiye'nin en büyük 100 ihracatçı şirketi arasında yer alan 95 yıllık **Burak Alüminyum** ve 58 yıllık **Teknik Alüminyum** konkordato talep etmiş. Yalnız kriz artık kapıyı mapıyı çalmıyor, çevirip anahtarı yaldır yaldır çöküyor salonun ortasına.

• Üçüncü köprünün **İtalyan ortağı** da **konkordato** ilan etmiş. **Asdfghjklşi** Şuanda suratlarında "şu koca Avrupa'nın bi gerizekalısı biz miymişiz lan" ifadesiyle oturmuyorlarsa ne olayım.

• Yeni havaalanında 33 milyar dolarlık yoluzluk olduğu iddia ediliyormuş. Yaw yok, tahta kurusudur o yavrım, senin beynin akmıştır.

• Uzmanlar, vatandaşlar da konkordato ilan edebilir demiş. Peki borçlu olmayıp gayet böyle yaldır yaldır açlıktan yokluktan batanlar ne olacak? Onlarınki düz **iflas** olacak heralde. A-fil-li a-fil-li bat-ma hak-kı-mız en-gel-le-ne-mez!

• **Kriz psikolojikmiş.** Bence de. Ülkece psikolojikmanlarımız bozuk bizim. Aslında zam da gelmiyor, fiyatlar da artmıyor. Hatta işten falan da atılmıyoruz. Hepsi bizim kafamızda bunların. Kendinizi bi duvara vurun, bi kapatıp açın anacım, geçer.

• İthal hayvanların sağlık denetiminde veteriner zorunluluğu kaldırılmış. **Şarbon** da psikolojikse demek ki.

• Kadına karşı şiddete devlet sessiz kalmayı sürdürdükçe, şiddet eğilimli erkeklerin şiddet dozları da giderek artıyor. Bursa'da bir adam, kendinden ayrılan eski sevgilisini benzin dökerek yakmış. **İŞİD** yöntemiyle infaz edilen genç kadın **Şengül Vatansever** hayatını kaybetmiş. Kemiklerime kadar sızladı her yerim, Şengül'ün o gülümseyen fotoğrafına bakınca. Çok üzgünüm...

• Ankara Sanayi Odası (ASO) Başkanı Nurettin Özdebir, "**yeni firmalar batabilir**" demiş. Herkes bi köşede cinnetini geçirsin, batışını batsın, böyle bunlar olu orta konuşulacak şeyler değil. Lütfen ama, çok rica ediyorum.

• Almanya ile **Türkiye** arasında **Can Dündar** gerginliği oldu. Yok Erdoğan katılmayacak, yok öbürü gelmeyecek derken, basın toplantısına katılmayan taraf Can Dündar oldu. Lakin gene ne olduysa oldu ve Türkiye'de yargı bağımsızlığı hakkında soru soran bir gazeteci toplantıdan çıkarıldı. Yani sanki biz o kadar kendimizi hazırlamıştık, bari izin ver şunu çıkartalım demişler ha...

• O sırada Türkiye'de Ahmet Hakan, "**Almanya'nın rahat ve güvenli**

kucağında Erdoğan'a soru sormak yiğitlik değil" diye yazdı. Can Dündar'sa, "**Tahir Elçi'ye aslan, iktidara kedi olanlar, yiğitlik mevzuuna hiç girmemeli**" diye cevap verdi. Ahmet Hakan da cevap vermiş, "benim öyle bi derdim yok zaten" demiş. **Ah hah hayt!** İlahi Ahmet Hakan... Desene madem - bu sabah aynaya baktım, bi de ne göreyim, ağzım varmış. E ben de dedim madem ağzım var, neden konuşmuyorum. - diye.

● **Kırbaç Kasırgası** Türkiye'yi vuracakmış, bekliyoruz. Türkiye'de gizli bir **BDSM** eğilimi var dediğimde gülüyordunuz. Oysa ben espri yapmıyordum. Birinci sınıf **submissive** bir milletiz biz. Kasırga bile adı anca "kırbaç" olunca normal karşılanıyor.

● Sonradan dediler ki kasırga batıya kaydı. Kasırga, "**ya ne uğraşıcam bunların betonuyla çimentosuyla, gideyim mis gibi Avrupa'da estireyim şöyle efil efil**" demiş. Bir kasırgam bile yok, anlıyor musun, hadi gülümse.

● EURO 2024 tanıtım videosuna **Nusret**'i koymalarının akabinde Nusret'in **Etiler**'deki "**alev şovu**"nda biri ağır beş kişi yaralandı. Al, nazar değdirdiniz Nusretimize işte, şimdi memnun musunuz ha, şimdi memnun musunuz yaptığınızdan?

● Nusret'in EURO 2024 tanıtım videosunda yer almasının ardından millet diyor ki "**bu ne vizyonsuzluk?**" Yaw kardeşim, şöyle bir etrafına bak istersen konuşmadan önce.

● Nicolas Maduro, Nusret'te et yedi diye

Amerika'da protesto edildi biliyorsunuz. Yaw durun siz de beya, adamın kursağından iki yudum et geçmiş, çok görmeyin, yazıktır.

● Hürriyet'ten ayrılan Mehmet Y. Yılmaz: "**Türkiye diktatörlüğe çok yakın**" demiş. Ya emin misin bak, belkim öyle değildir çünküm.

● Çocuğuna pantolon alamadığı için intihar eden **İsmail Devrim**'in eşiyle

görüşen gazeteci **Ergün Demir**; Rize'de çınarın kesilmesini twitter'da paylaşan gazeteci **Deniz Varlı** gözaltına alındı. En iyi gazeteci, haber gördümü başını diğer tarafa çeviren gazetecidir. Biz gazetecinin tembel ve vurdumduymaz olanını severiz.

● **Nihat Doğan**'ı **Beyaz Tv**'den atmışlar. Ben şaşırdım doğrusu. Neymiş efendim, evinde reşit olmayan kız çocukları varmış da, falanmış da filanmış. İnanma bunlara Beyaz Tv, kıyma reytinglerine, psikolojiktir o.

● İnternet üzerinden yayın dizi/film yayını yapan portallara da yeni düzenlemeler, kabul etmeyenlere de engeller gelmesi gündemde. Gelsin anasını satiim, gönder, o da gelsin. Ne diyim, artık çok yakında salyalarımızı akıta akıta boş duvarlara bakıp tataklarımızla oynarız.

● Rus aktivist Anna Dovgalyuk, metroda bacaklarını açarak oturan erkeklerin üstüne çamaşır suyu dökerek protesto ettiği bir eylem gerçekleştirmiş. Bravo Anna! Canı gönülden alkışlıyoruz! Erkekler toplu taşımada insan gibi oturmayı öğrenecekler, bunun başka yolu yok.

● Türk Hava Kuvvetleri artık kadın pilot almayacakmış. Bunun nedeninin "**kadınların özel durumu**" olabileceği konuşuluyormuş sosyal medyada. Haa tabi, kadınlar yeni regl olmaya başladıysa demek ki...

● Bir vatandaş uçakta oturduğu koltuktan "**bu koltuk bozuk, sizi arkaya alacağız**" diyerek kaldırılıyor. Sonra o koltuğa **Thy Genel Müdürü** oturuveriyor. Çocuk gibi kandırılan hanımefendi neden yalan söylenerek yerinden kaldırıldığını sorunca, müdür "**şova gerek yok**" diyor. Siz dua edin kadınları yolcu olarak uçaklara alıyorlar hala...

● Türkiye'de tuhaf bir hastalık var; "**olayı politikleştirmeyin**" hastalığı. Bu mantıkla bakıldığında, kendi iç mantığı çerçevesinde yani, parlamento bi anda kendi kendini imha ediyor. Zira hiçbir varoluş amacı kalmıyor kendisinin.

● Çorum Hitit Üniversitesi'nde görevli yaklaşık 30 akademisyenin karı-koca olmasına yönelik eleştirilere üniversite rektörü **Prof. Dr. Reha Metin Alkan**, "**evlenmeyin mi diyeyim?**" diye cevap vermiş. Allah için kabul edin, cillop gibi cevap asdfghjklşi

● Biri size uçak hediye etmek isterse sorduklarında siz de şey dersiniz sonra, "etme mi diyeyim?" Ne kadan ayıp, ne kadan da korkunç bir şey, yani hiç hayır denir mi.

● **Kırıkkale Yahşihan ilçesinin Sosyal Yardımlaşma Vakfı Müdürü Osman Türkyılmaz**'ın eşi, 10 arkadaşını alıp eşinin makam odasında gün düzenlemiş. Bu olay da basına **"makam odasında kısır partisi"** diye yansıdı. Yahu ne var? Kısırın soğanı mı tam kavrulmamış, bulgurlar mı çiğ kalmış, nedir yani mesele? Allah Allah...

● Bu arada sevgili arkadaşlar, sıra geldi karma eğitime. "**karma eğitim yapılır**" ibaresi eğitim yönetmeliklerinden kalktı. Bu gerçekten de bana göre son nokta artık. Doğrusu yalan söylemeyeceğim, koskoca cumhuriyeti yemenin bu kadar kısa süreceğini hiç düşünmemiştim.

● Köşeyi bitirmeden son bir şey söylemek istiyorum. Dergilere destek olun... Eğer yakında okuduğunuz dergilerden "bir zamanlar mizah dergileri alır okurduk" diye, sadece anılarınızda bahsetmek istemiyorsanız, dergi alın, okuyun, paylaşın. Gelecek ay görüşmek üzere.

Ezgi Aksoy'un Bayan Yanı yazıları kitapçı-larda!

Çin'in Yaşayan Tavus Kuşu: Yang Liping

ÖZLEM ÖZDEMİR
info@ozlemozdemir.net / twitter @ozlemozdemir

Çin maceramın sonuna gelirken, beni etkileyen bir Çinli kadın portresiyle bu ülkeyle vedalaşmak güzel olur diye düşündüm. Hayatını okuyacağınız Yang Liping, Çin'in dünyada en çok tanınan dansçılarından biri. Sadece kendi tarzını yaratmakla kalmayıp, aynı zamanda memleketi Yunnan'ın halk danslarını, özellikle de "tavus kuşu dansı"nı dünyaya tanıtan Yang Liping'i sizinle tanıştırmayı çok istedim. Kendine özgü hayata bakışı ve kendi kültürüne sahip çıkışı beni çok etkiledi. Bizim de ihtiyacımız olan tam da bu!

Yang, 10 Kasım 1958'de Yunnan'da doğdu. Fakir bir ailenin, dört çocuğundan en büyüğüydü. Erken yaşta, ailesine yardım etmek için çalışmaya başlamak zorunda kaldı. Çocukluğu, sabahları koyun güderek, akşamları ise nakış ve oya ile kendini oyalayarak geçti.

Yang, Bai adlı bir etnik gruba mensup ve Bai'ler için şarkı söylemek de dans etmek de çok doğal. Yang da çocukluğundan beri bu anlayışa dahildi. Zaten küçüklüğünden beri dans etmeyi o kadar seviyordu ki… Dans tutkusuna dair Yang, *"Ben çok küçükken büyükannem şarkı söylemek ile dans etmenin, yaşamanın ve kendimizi ifade etmemizin bir yolu olduğunu söylerdi. Çalışırken de şarkı söylenebilir ya da ateş başında da dans edilebilir. Dans illa bir gösteri demek değildir, tam tersine hayatın kendisidir,"* diyor.

Yang 11 yaşındayken başka bir şehre taşındıklarında, burada yerel bir dans grubuna katıldı. Bai halkının inanışının sembolü olan tavus kuşunu taklit eden dansı gördüğünde aşık oldu. 20'li yaşlarının başında Merkez Şarkı ve Dans Akademisi'nde eğitim görmek için Beijing'e taşındı. Burada geleneksel "tavus kuşu dansı" performansıyla herkesin kalbini kazandı.

Kendi tarzını yarattı

Ama Yang'ın özel bir kişiliği vardı. Akademideki eğitim onun karakterine uygun değildi, dans onun kanında vardı. İhtiyacı olan tek şey müzikti. O nedenle okulu bırakarak halk dansına yöneldi. Bir röportajında; acıyı ve hüznü açığa çıkarmakta daha güçlü bir ifade biçimi olduğuna inandığı için halk dansını, modern dansa tercih ettiğini söylemişti.

1986 yılında koreografisini de yaptığı "Tavus Kuşunun Ruhu" adlı gösterisindeki performansıyla, ilk ödülünü kazandı. Ve ondan sonra herkes ona "Prenses Tavus Kuşu" denmeye başladı. "Tavus Kuşunun Ruhu" adlı bu gösteriyi ilk sergilediğinde, sanki köyündeki dağın tepesinde, etrafı örümcekler ve fillerle çevriliymiş gibi hissettiğini söylemişti. Bu şov, dünyanın pek çok ülkesinde 3000'den fazla sahnelendi, Yang uluslararası bir dansçı ve koreograf olarak alkış topladı ve aynı zamanda Yunnan eyaletinin ikonu haline geldi. Eleştirmenler, onun sadece kendi tarzını yaratmadığını aynı zamanda Yunnan halk danslarını da popüler hale getirdiğini söylüyor.

Yang, *"Benim dansım sadece hayatın güzel yanlarını gösteriyor,"* diyor. Oysa onun dansı, izleyiciler için daha fazlasını ifade ediyor. Saçma gerçekler ve gösterişli ifadeler arasında, lirik bir dokunuş gibi... Zaten Yang'a göre de o dansıyla; adeta canavarlardan kaçmak isteyenleri, kuşların öttüğü, çiçeklerin açtığı periler ülkesine bir maceraya davet ediyor.

Yang, günlük hayatıyla dans hayatını nadiren ayırıyor. Genellikle sessiz biri, başkalarıyla iletişim kurmak onun için çoğu zaman zor. Konuştuğu zamanlarda da genellikle danstan bahsediyor. Zaten dansta da konuşmaya ihtiyaç yok. Özetle, Yang Liping, dans için yaşıyor!

Özel açılışlar dahil, hiçbir yere pahalı ya da tasarım kıyafetler ile gitmeyen Yang, kendine özgü ve etnik kostümleriyle her zaman dikkat çekiyor. Ona moda ikonu demelerine ise çok gülüyor. Bu konu hakkında ona sorulan sorulara özetle şöyle cevap veriyor: *"Köyümdeki pek çok kadın sepet taşır. Bence çanta taşımaktan daha pratik, o nedenle ben de sepet taşıyorum. Tasarımcılardan aldığım hiçbir şeyim yok. El işi üretim yapan zanaatkarlardan alışveriş yapıyorum. Köyümdeki şive ile*

konuşuyorum. Ben geldiğim yerdeki her şeyi seviyorum. Bazıları kıyafetim dahil, yaşama tarzımı taşralı ya da demode bulabilir. Ama benim gözümde ise bütün bunlar hazine," diyor.

Gelenekleri gençlere aktarıyor

Tam da bu nedenle zamanı geçen bu gelenekleri gençlere aktarmayı kendini adamayı seçmiş Yang. Hatta bu amaçla Kunming'de etnik gruplara ait geleneksel müzik ve danslarını öğreten bir okul bile kurmuş. Dinamik Yunnan Sanat Mirası Merkezi adlı bu okul, Yang'ın uzun vadeli olmasını istediği hayalinin gerçek olması demek. Yıllardır köy ve kasabalarda yaşayan ve farklı etnik gruplara mensup yetenekli müzisyen, dansçı ve şarkıcıları keşfediyor. Seçilen öğrenciler, yeteneklerine göre (özellikle nesli tükenmekte olan dans ya da müzik bilgisi olanlar) okuldaki öğretmenlere teslim ediliyor. Fakir öğrenciler ise ücretsiz olarak eğitim alıyor. Okulda her yıl, bölgedeki 25 farklı etnik gruptan 200 öğrenci eğitim görüyor. İlk sömestrin ardından da Yang, içlerinden bazılarını dans etmeleri için kendi topluluğuna seçiyor.

Yang, yıllar içinde sayısız ülkede sahneye çıktı. Ayrıca 1995 yılında "Savaşçı Lanling" adlı filmde rol aldı ve performansıyla beğeni topladı. Yang'ın tarzı, cesur ve bir o kadar da orijinal. Hayattan ve doğadan esinlenerek, sade bir ifadeyi sahnede görkemli bir şölene çevirmeyi becerebiliyor. Ne zaman dans etse, yeniden doğmuş ya da yaratmış gibi güçlü duygularla sarmalanıyor. Neden dans ettiğini, *"Pek çok dansçı, sahnede olmak ve ilgi görmek için dansa başlar. Ben ise sadece dans etmeyi seviyorum. Benim bedenim ve yaratılışım böyle. Ben sadece halkım ve kendim için dans ediyorum,"* diye açıklıyor.

Yang, bugün 60 yaşında ve hâlâ cazibesini koruyan bir kadın. Yıllara meydan okurcusuna güzel, zarif ve alımlı. Çoğu dansçı genellikle 40, nadiren de 50 yaşına kadar sahnede kalır. Peki Yang, sahneyi bırakmayı düşünüyor mu? Buna cevabı tabii ki, *"Hayır, henüz değil. Ben yüreğimle dans ediyorum. Pina Bausch, 68 yaşında ölene dek dans etti. Ben de çok yaşlanana ve yüzüme bakılmayacak kadar çirkin olana dek dans etmeyi bırakmayacağım,"* oluyor gülerek.

feyhan güver

Düşene hayran kalınmaz, ancak gülünür!

Komedide en büyük gag, gülme unsurlarından biri düşmedir. Sessiz sinemanın üstadı Şarlo, bol bol düşmüş, düşmenin şiirini yazmıştır. Çünkü düşene gülünür! Ama bu ortalığı saran yeni modada düşmüş gibi yapanlara gülemiyorum bir türlü. Günümüzün hastalığı fotoğraf çekmek, çektirmek, selfi çekmek, yetmedi bitmedi, mizansen yapıp çekmek. Herkes, eli akıllı telefonun fotoğraf tuşuna yapışık geziyor. O milyonlarca fotoğraf uçsuz bucaksız evreni dolduracak bir gün, içinde boğulup gideceğiz. Kendimizi, suretimizi o kadar önemsiyoruz ki uzun sopaların ucuna takılı telefonlarla her dakika yan yan yukarı bakan ve güzelliğini fotoğraflayan narsis kadınlar dolaşıyor ortalıkta. Güzellik modası geçti herhalde ki, şimdi düşme modası çıktı. Bizde ilk Seda Sayan yaptı, onu hiç bu kadar sakil görmemiştim, yürüyen araçtan inip yanında koşan Hülya Avşar'ı kıskanmış olmalı. Düşme konulu mizansenin şöyle hazırlanması gerekiyor: arabanın şoför koltuğundan inerken yüzü koyun

kapaklanmış gibi yapacaksınız. Büyük başarı tabii, bunca yıldır inerim, bırak kapaklanmayı, düşme tehlikesi bile atlatmadım. Arabanın lüks olması gerekiyor. Arabanın lüks olması yetmiyor, fotoğraf karesindeki her ayrıntının da lüks olması şart. Kadının kıyafeti, elindeki yere düşünce açılmış ve içinden paralar saçılmış çantası da şu dükkan açılmadan sabahın köründe önünde kuyruk olunan markadan olmalı. Tanesi birkaç on bir avroyu bulanlardan. Bir çantaya niye bu kadar para verilir, hiç mi akıl fikir yoktur, bunu almak için bir de kuyruğa mı girilir, asıl buna gülmek lazım, ama bizim baş kadın efendide de var! Siz ona first lady mi diyorsunuz? E Osmanlı seviciyiz ya, onun için baş kadın efendi diyorum ben! Efendim, yere kapaklanmış gibi yüzü koyun uzanıldı, löküs çanta özenle açılıp içinden paralar saçıldı. Ayağın birinin arabanın içinde ve hatta şoför koltuğunda olması gerekiyor, diğeri yerde, sürünür izlenimi vermek için, hayli zor bir poz. Yere saçılmış başka objeler de koyabilirsiniz. Süslü duruyor. Ben içki şişesi gördüm, makyaj malzemesi gördüm, tabii aklınıza gelen her türlü ıvır kıvır olabilir. Ve sıkı durun, şimdiye kadar bu pozu çektirmiş kadınların, Seda Sayan dışında, benim sosyal medyada gördüklerimin hepsinin kafası türbanlı. Düşünüyorum, ben kazara arabadan inerken düşsem, bir ayağım araçta, öbürü yerlerde kalsa, çantam açılıp saçılsa ve biri beni kaldıracağına olay mahalli inceleme ekibi gibi gelip de o pozu fotoğraflasa, yetmedi, bitmedi, bir de bunu sosyal medyada paylaşsa, ayağa kalkıp kendime gelince onun saçını başını yolar, ömür billah bir daha da konuşmazdım! Yani bu pozun anlamı ne, yayılmak istenmesinin nedenini bilen var mı, biz hakikaten bu kadar mı kafayı yedik? Başörtülü bacılarım, dikkat çekmek, sonradan edindikleri için pek bir övündükleri ve hazmedemedikleri zenginliği, mal varlığını göstermek için mi bu kadar hevesli? Bu görgüsüzlük, hazmedememişlik nereye kadar? Bir de bunu hazırlarken back stage görüntüleri koyup daha da komik olmanın amacı nedir, niye koyuyorlar? Kızlar eğer bu yolla koca bulacağınızı düşünüyorsanız avucunuzu yalarsınız, o kadar salağı onlar da istemez. Eşarbın üstüne gece vakti gözlük takma sevdasından vazgeçmediniz ama şu arabadan düşmüş pozu çektirmekten vaz geçin, hakikaten yani, hiçbir açıklamaya gelmiyor.

Fetiye Nene

İpek Özsüslü

MAJESTELERİ KRALİÇE ELİZABETH İN KUZENİ KONT ALBERTLA EVLENMEK KONUSUNDA BİR KARARA VARAMAYAN FETİYE BİR BÜYÜĞE DANIŞAYIM DEDİ..YANLIŞ OKUMADINIZ.FETİYE'NİN DE BÜYÜĞÜ VARDI VE BU KİŞİ CİCİ ANNESİ FAİKA İDİ..

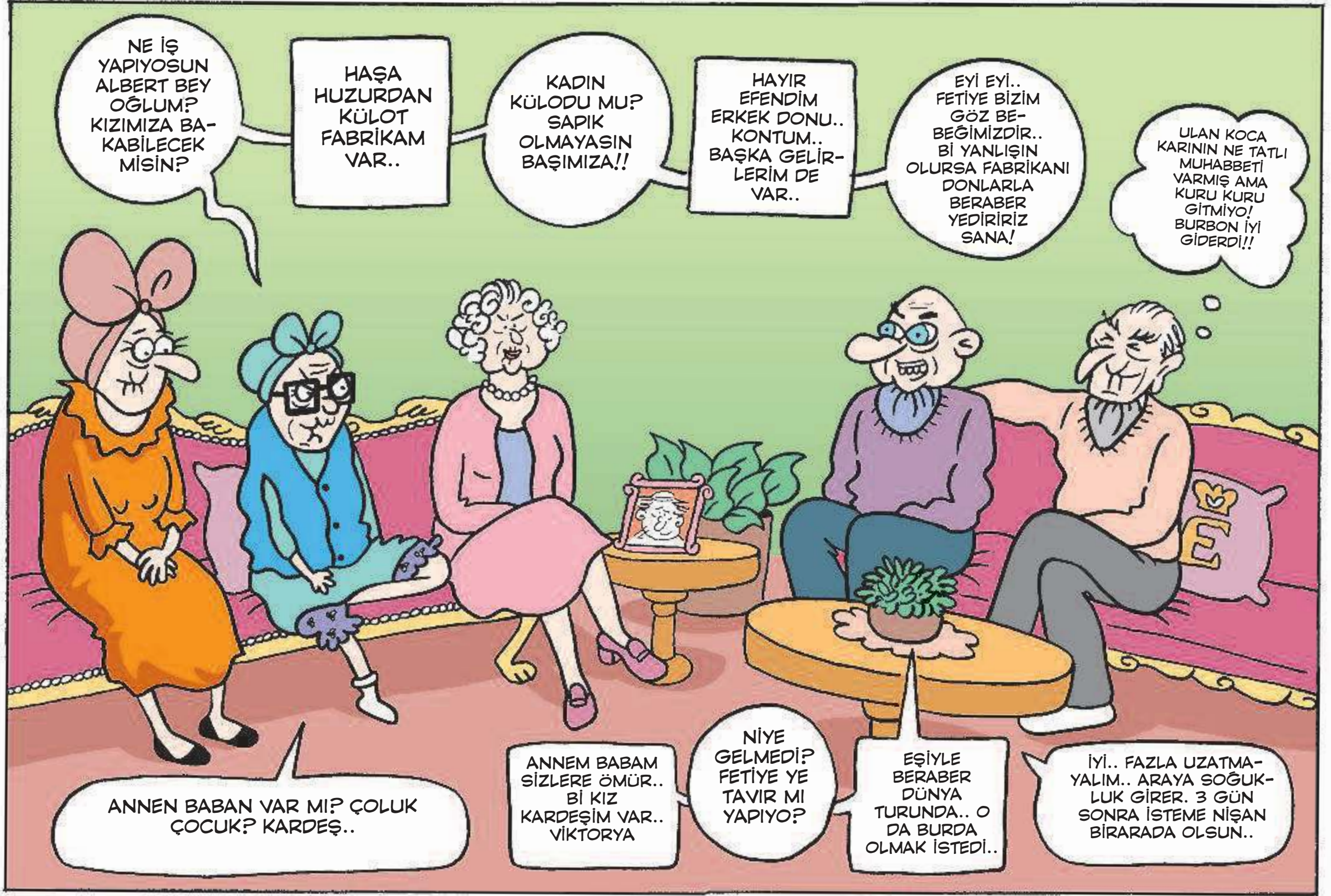

NE İŞ YAPIYOSUN ALBERT BEY OĞLUM? KIZIMIZA BAKABİLECEK MİSİN?
HAŞA HUZURDAN KÜLOT FABRİKAM VAR..
KADIN KÜLODU MU? SAPIK OLMAYASIN BAŞIMIZA!!
HAYIR EFENDİM ERKEK DONU.. KONTUM.. BAŞKA GELİRLERİM DE VAR..
EYİ EYİ.. FETİYE BİZİM GÖZ BEBEĞİMİZDİR.. Bİ YANLIŞIN OLURSA FABRİKANI DONLARLA BERABER YEDİRİRİZ SANA!
ULAN KOCA KARININ NE TATLI MUHABBETİ VARMIŞ AMA KURU KURU GİTMİYO! BURBON İYİ GİDERDİ!!
ANNEN BABAN VAR MI? ÇOLUK ÇOCUK? KARDEŞ..
ANNEM BABAM SİZLERE ÖMÜR.. Bİ KIZ KARDEŞİM VAR.. VİKTORYA
NİYE GELMEDİ? FETİYE YE TAVIR MI YAPIYO?
EŞİYLE BERABER DÜNYA TURUNDA.. O DA BURDA OLMAK İSTEDİ..
İYİ.. FAZLA UZATMAYALIM.. ARAYA SOĞUKLUK GİRER. 3 GÜN SONRA İSTEME NİŞAN BİRARADA OLSUN..

ALBERT ŞU YÜZÜK OLSUN.. ÇOK PARLAK VE ZARİF..
HAY HAY.. TIPKI SENİN GİBİ!!

İSTERSENİZ DEKOLTENİZİ KAPATALIM Bİ TIK..
AYY YOK AÇIN SICAK BASIYO MENOPOZDAN!
Diyor Jador

GENÇLER KARARLARINI VERMİŞ BİZE DE BU MUTLULUĞA ORTAK OLMAK DÜŞER.. ALLAH BİR YASTIKTA KOCATSIN..
ERİK DALI GEVREEKTİİİR ERİK DALIIII GEVREKTİİİR AMANIN BASMAYAA GELMEZ HAYDİ BASMAYA GELMEZ... ELİN GIZI NAZİKTİR.. EL GIZI NAZİKTİR....

TATLIDIR AMA SERTTİR LONDURAMIZ BAŞKENTİİİİR ASLINI İNKAR EDİİP SÖYLEMEYEEEEN NAMERTTİR ÖYLE DİYON BÖYLE DİYON DERDİN NEDİR SÖYLEMİYON

ZAMBARA MI ZUMBARA MI SEN DE Mİ OLDUN LONDURALI

ŞIK ŞIKI

ŞIKI

ŞIKI

BUNCA ELTON JOHN'UM BÖYLE ALT YAPI GÖRMEDİM.. ADAMLAR YAPMIŞ ABİ!!

BAKİNGAM IN KALESİİİİ MİSKETİNEN SİLLESİİİİ NE DE GÜZEL GELİİYOOO GAYDA SESİİ ZİL SESİİİ PEK DE GÜZEL GELİYOOOO GAYDA SESİ ZİL SESİİİ!!

50 STERLİN BOZABİLİR MİSİN CAMİLLE!

ASLA.. YETER SAÇTIN PARALARI!!

NE AĞLIYON FAİKA ABLA? AL ŞAMPANYA İÇ!

FETİYE YE AĞLIYORUM.. BU ADAM YOYARSA ONU! SAFTIR BENİM FETİYEM! GEYŞA RUHLUDUR..

SEN HİÇ Mİ TANIMIYON FETİ'Yİ !ALBERTI DEREYE SULU GÖTÜRÜR SUSUZ GETİRİR O!

FİSTANI BİÇTİM DAR GELDİİİ FETİYEEE HASTALANDIIIM YARİM GELDİİİ VAY AMMAN HASTALANDIM YAR GELDİ VAY AMMAN ŞAMAMA DA KÜÇÜK HANIM ŞAMAMA DA KÜÇÜK HANIM ŞAMAMAAA

SENİN TORUN VARDI, MANGO.. ONU GÖREMEDİM..

MANGO DEĞİL ZARA..

EEE SÜNNET İŞİNİ DE BEN DÖNMEDEN HALLEDEK? KİVRESİ DE SENİN HERİF OLSUN BARİ..

SÜNNET MÜNNET YOK FAİKA HANIM!! FETİYE VE ALBERT BU KONUYU KENDİ ARALARINDA HALLETTİLER..

HER GÜN GİDER IRISH PUB'A HAMAMAAAA

NEEEY!!

SÜRECEK

KAHRAMAN KENAR

- Alo, Sıdıka. Alo, tanıdın mı beni? Kenar ben. Meşgul müydün? Telefonu hemen açtın, yoksa kamera karşısında "falling stars" çekimi mi yapıyodun, ehe... Hani kızlar takılıp yere kapaklanmış gibi boylu boyunca uzanıyolar... Öyle resim çekinme modası var ya. Boylu boyunca uzanık mısın Sıdıka?

- Ah Kenar. Ben de "mahallenin kedileri köpekleri niye huysuzlanıyo deprem felan mı olucak acaba" diyodum. Meğer başıma başka bi gelicek varmış, sen arıycakmışsın...

- Sen merak etme Sıdıka, ben etraftayken deprem dahil hiç bi kötülük olamaz. Sen ve şimdi açıklayamayacağım bazı yüksek menfaatler içün, icab ederse depremle bile kahramanca vuruşabilirim. Yalnız bidaha bana Kenar deme, artık başka bi kimlikte dolaşıyorum. Şimdilik Düzgün diyebilirsin.

- İyi, ööle olsun. Peki, olabildiği kadar Düzgün Bey, beni niye aradınız?

- Söyleyemem sırdır. Bizim gibiler az ve öz konuşur Sıdıka. Bi de sert oldum ben artık.

- Belli zaten, yine "olmuşun" sen. Bana bak Düzgün...

- Bi dakka bana Düzgün deme. Çok gizli nedenlerle bi süre bana Yamaç diye seslenmen daha iyi olucak. Düzgün ismi deşifre olmuş olabilir. Nedenini şimdi açıklayamam, memleket açısından mühim bi mevzuu. Sen şimdi çabucacık giyin, minibüs durağının oraya gel. Takip edilmemeye çalış. Ya da evde kimse yoksa ben geliyim.

- Nası yani? Sen nası konuşuyosun lan, niye geliyomuşun bizim eve, eceline mi susadın?

- Dış güçler, çeşitli lobiler kuyumuzu kazma noktasında olanlar var Sıdıka. Şifreli konuştum, sen anla artık. Çok gizli yani. Senle muhakkak bi pastanede buluşmamız gerekiyor, sonra da bi otele filan. Kimliği dert etme, resepsiyona başka ad veririz. Her şey ayarlandı, otelci de bizden, devlet bilmiyo ama devlet adına çalışıyoruz. Görevimiz Tehlike, anlıyo musun?

- Hıı, anladım. Ben de sizdenim Yırtmaç... Yamaç... Bak şimdi sana bi telefon numarası vericem. Burası gizli karargah. Sen şimdi kapat, verdiğim numarayı çevir, çıkan arkadaşa bana söylediklerini bir bir anlatıp yerini bildir. Çok kısa süre soona gelip seni alıcaklar, çok gizli bi göreve götürücekler. Yazıyo musun numarayı şimdi. 0212 ...

- Nası yani gizli üs, operasyon merkezi felan mı, nere bura?

- Açıp sorduğunda Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi diyolar ama, bu bir şifre. Sıradan insanları kandırmak için. Oysa içersi hep senin gibi gizli kahramanlarla dolu. Emrinde bir ambulans on bin ilaçlı adam ve bembeyaz çarşaflar olucak.

- Dış mihrakların, malum lobilerin avukatı mısın kız sen, hain! Niye dalga geçiyosun insanla.

- İyi be geri zekalının yatağa atma numarasını yemedik diye terörist avukatı, hain olduk bi de. Aferin, iyi öğrenmişin bu yolları sen. Baktın foyan ortaya çıkıyo önüne gelene "hain" de olsun bitsin. Asıl hain senin gibiler anlaşıldı mı şey efendi... Neydi lan senin son adın. Salak mı?

- Son adım yine Kenar olsun. Sen beni öyle hatırla. Eğer bana bi şey olursa. "Kalbi vatanı ve Sıdıkası için çarpan bi Kenar" vardı dersin. Malum, görevimiz tehlike bu. Gidip de dönmemek var.

- Görevin Kenar, tabi eğer kabul edersen, telefonu kapayıp bi daha burayı aramamak. Eğer arıycak olursan, yerini bulup beş saniye içinde seni yok edicem. Gerzek gladyosu seni.

- Gladyonun adını ağzına alma kız, mukaddes bişey o.

- Kim bilir ne sanıyosa gladyoyu felan... Lan Kenar. Karışmıyım diyorum ama, ööle zavallısın ki, analık hislerimi kabartıyosun.

- Anne olmak istiyosan gel işte otele.

- Ööle diil lan sapık. Bak benden sana bi kız kardeş tavsiyesi. Sağda solda ilginçlik olsun diye bööle konuşma. Senin gibi saf, acar, bilekli tosuncukları kendi karanlık işlerinde kullanmaya hevesli uluslararası şebekeler var. Daha nooldığunu anlayamadan kendini dışı alev çemberiyle sarılı, hipotenüsü eroin, komşu kenarı silah ticareti bi üçgenin Kenar'ı olarak buluverirsin.

- Geometri ve felsefe yapma insana Sıdıka. Eğer dediğin üçgenlere kenar olucaksam hep senin yüzünden. Ne var sanki "he" desen evimin tosuncuğu olsam. Sadece yakıt parası yüzünden yönetici filan dövsem, tanıdıkların burnundan başkasını kırmasam, yalnız Fener'in şampiyonluğu için çarpışsam... Ama sen elinle bu yollara itiyosun. Ya akşama kadar gelirsin, ya da ben, Tibet'te muhtarlık seçimlerinde olay çıkarmak için aldığım gizli bi infaz görevini yerine getirmeye giderim. Ciddiyim bak. Biz yalanı sevmeyiz Sıdıka. Sözlerim bu kadar. daha fazla konuşmayı şu aşamada doğru bulmuyorum kendim.

- Bak hala ne diyo manyak. Ört lan şu telefonu. Bi daha ararsan otoyol kenarında Kenar cesedi görevine yollarım seni, ona göre.

GÜLE GÜLE YAZ , UZUN SÜRE GELME

Berna Pak

Yaz bitti ohhh çok şükür. Şehrin stresinden Ege'ye kaçmış bir tipseniz, yaz demek stres demektir. Bütün şehir yazın sizin kasabanızda, sizin yaşamınıza özenerek gezer durur.

Sokak aralarında dolanıp, duvarlara yapışarak erkek arkadaşlarına bir ayak önde, dudaklarını büzerek fotoğraf çektirirler. Bir türlü fotoyu beğenmez, beşyüz kere aynı pozu verirler. Adam sıcakta elinde telefon kızın fotosunu çeker, kız yine beğenmez. Başlar deli gibi kavga; "Börkecaaan, şurdan çekeceksin, yukardan al, gıdım çıkıyor" diye inler sokak araları...

Plajda pedikürlü ayakları gözükecek şekilde, elde bira, beride deniz "hayat bana güzel" temalı İnstagram fotoları çekmek tatilin olmazsa olmaz kuralıdır.

Bir de gelin damat fotoları var tabi... Ara sokaklarda 45 derece sıcakta gelinlik giyilmiş, damatcık ceketle son nefesini vermektedir. Daracık sokakta kabkabarık gelinlik tüm sokağı kaplamış sen de oradan arabayla geçmeye çalışıyorsun. Kaç gelinliğin eteğinde benim arabanın teker izi var acaba?

Bizim kasabanın bir koyu pek meşhur, tümmmm instagramcıların o koyda fotosu var. Checklist gibi bişey çünkü bizim oraya tatile geliyorsan bilmemkaç nokta var illa ki oralarda foton olacak . Yoksa sayılmıyor senin tatil. İşte o koyda gelinleri denize sokup fotoğraf çekiyorlar. Konulu film gibi temalı düğün fotoğrafları.

Haaa tabiii bir de düğün olayı var. Herkesler kır düğünü olsun istiyor. Mesela Blogger, instagramcı bir abla evleniyordu bizim orada . Düğün 3 gün 3 gece sürdü. Festival gibi. Konukların elinde program oradan oraya koşuyorlar. Bir gece beyaz gece, herkes bembeyaz giyinecek, bir gece plajda canlı müzik, dans; son gün düğün. Damat Nişantaşının bağrından kopup gelmiş ama, davullu zurnalı, köy meydanında traş oluyor filan. Akşam çılgın düğün. Ertesi gün hangover keseleri dağıtılıyor, minnak keselerde alkaseltszer ikram ediliyor. Çoook tatlı insanlar bunlar ya... Heştegler meştegler havada uçuyor. Herkes bir şekil .Bir sene sonra boşandı bunlar. Proje düğün...

Ah bir de çocuklu tatil diye bir gerçek var. Bizim nüfus bayağı artmış, herkes üremiş, bravo; bu yaz bunu gördüm. Çocuksuz çift yok. Ardacan'ını Busenaz'ını arabaya koyan tatile çıkmış. Çoğu anneanneyi de yanında getiriyor tabi... Bu Ardacan, olmamış mandalinayı koparıyor, kedilerin kuyruğunu çekiyor, yatağa işiyor, sabahın 6'sında uyanıp çığlıklar atıyor, dünya Ardacan'ın etrafında dönüyor, fakat ebeveynlerin umurunda diil. Sen 50 kişiye kahvaltı servisi yapmaya çalışırken; Ardacan ve anası mutfağa girmeye çalışıyor. Ardacan acıkmışmış, bir tane kabak, az kırmızı mercimek, bir tane de patates atın içine; yavrumuza çorba yapın diyerek. Beklemeye tahammülü yok Ardacan'ın. O esnada annesi de üç yumurtanın beyazı çok pişmiş, birinin sadece sarısı, o da az pişmiş, ekmek batırılacak şekilde ama asla sarısı dağılmayacak yumurta siparişi veriyor. Ardacan tüm bahçeyi birbirine katmış, çiçekleri yolmuş, kedileri su tabancasıyla kovalarken, anne kahvaltıyı instagramda paylaşma derdine düşmüş. Babası döviz ne kadar onun peşinde. Anneanne çorbayı üfleyerek soğutuyor, 500 metre öteden bet sesiyle "Ardacaaaan" diye sesleniyor.

Bayramların yaza denk gelmesiyle bütün halk tatile çıktı, biliyorsun. Akın akın insanlar plajlara, otellere, çay bahçelerine, restaurantlara dağıldı. Bizim de payımıza düştü tabii en enteresanından tipler. Orta yaşlı bir anne, iki kızını alıp tatile gelmiş. Ay pek duymuş bizim kasabanın ününü... Sohbeti çok seven tipler, özellikle anne... Herkesle konuşuyor, yan masalara laf atıyor. Bize sürekli sorular soruyor, kışın sıkılmıyor musunuz burada yaşarken minvalinde tipik sorular. Bu arada tek başına tatil yapan bir beyefendiyle derin muhabbet içindeler, adamcağız da o gün çıkış yapacak. Neyse efendim hatunlar denize gidiyorlar, akşam yemeğe gidiyorlar. Bu arada beyefendi otobüsünü kaçırdığı için tatili birgün daha uzatıyor. Derken gece aniden sis çöküyor, bayağı gözgözü görmeyecek şekilde tam bir korku filmi.

Gecenin bir yarısı beyefendi bahçenin uzak bir noktasında birasını yudumlarken, bizim anne ve kızları yemekten döndüler. Sanırım biraz da çakırkeyif bir haldeler. Oturdular bir masaya. Bir süre sonra yetkili bir arkadaş görmek istediklerini söylediler. Bizim servis yapan arkadaşımız ben yardımcı olayım, yetkili arkadaşımız yattı dese de illa yetkili birinin çağırılmasını istediler. Bizim resepsiyonda görevli arkadaş uykusundan kalkıp yanlarına gitti. Efendim sorun şu; çok sis var, çok korkuyoruz. Şu yan masada oturan arkadaş bugün gidecekti gitmemiş, o bizi öldürecek jandarma çağırın. Jandarma gelmiyorsa mutfaktaki en keskin bıçağı verin odamda dursun. Bu adam özellikle gitmemiş, bizi öldürecek diye tuttuyorlar. Yahu jandarmaya ne diyeceğiz neyle suçlayacağız? Adamın alakası bile yok kadınlarla, kendi kendine oturuyor. Neyse yatırıyoruz bir şekilde kadınları, ama odalarından dolap çekme sesleri filan geliyor, sanırım kapının arkasına tüm eşyaları diziyorlar ki katil içeri girmesin diye.

Yahu binbeşyüz çeşit insan, hepsi birbirinden cins.

Bir tanesi gelmiş her sene 1 metre bahçe duvarını aşağıya doğru çekin birkaç sene sonra deniz kenarında olur sizin otel diye akıl fikir veriyor. Bir tanesi karısıyla kavga edip sinir krizi geçiriyor ambulansla gönderiyoruz otelden. Biri çok içip yataklara kusuyor. Biri blutuutlu hoparlörle Demet Akalın dinletiyor herkese, sormadan saygısızca, bangır bangır. Biri plajda kuma bebek bezi gömüyor. Biri zıpkınla vurduğu zavallıcık 5 cm'lik balığını getirip bunu buğulama yapar mısınız diye soruyor, yapmazsan çoook bozuluyor filan filan ...

Neymiş Ege'de sahil kasabasına yerleşmek istiyorlarmış ama kışın naparlarmış, çok sıkılırlarmış.

Hayır efendim can sıkan kış değil, yazın kendisi.

Ohhh be bitti mendebur yaz. Yaşasın can sıkıcı, pis kış!!!

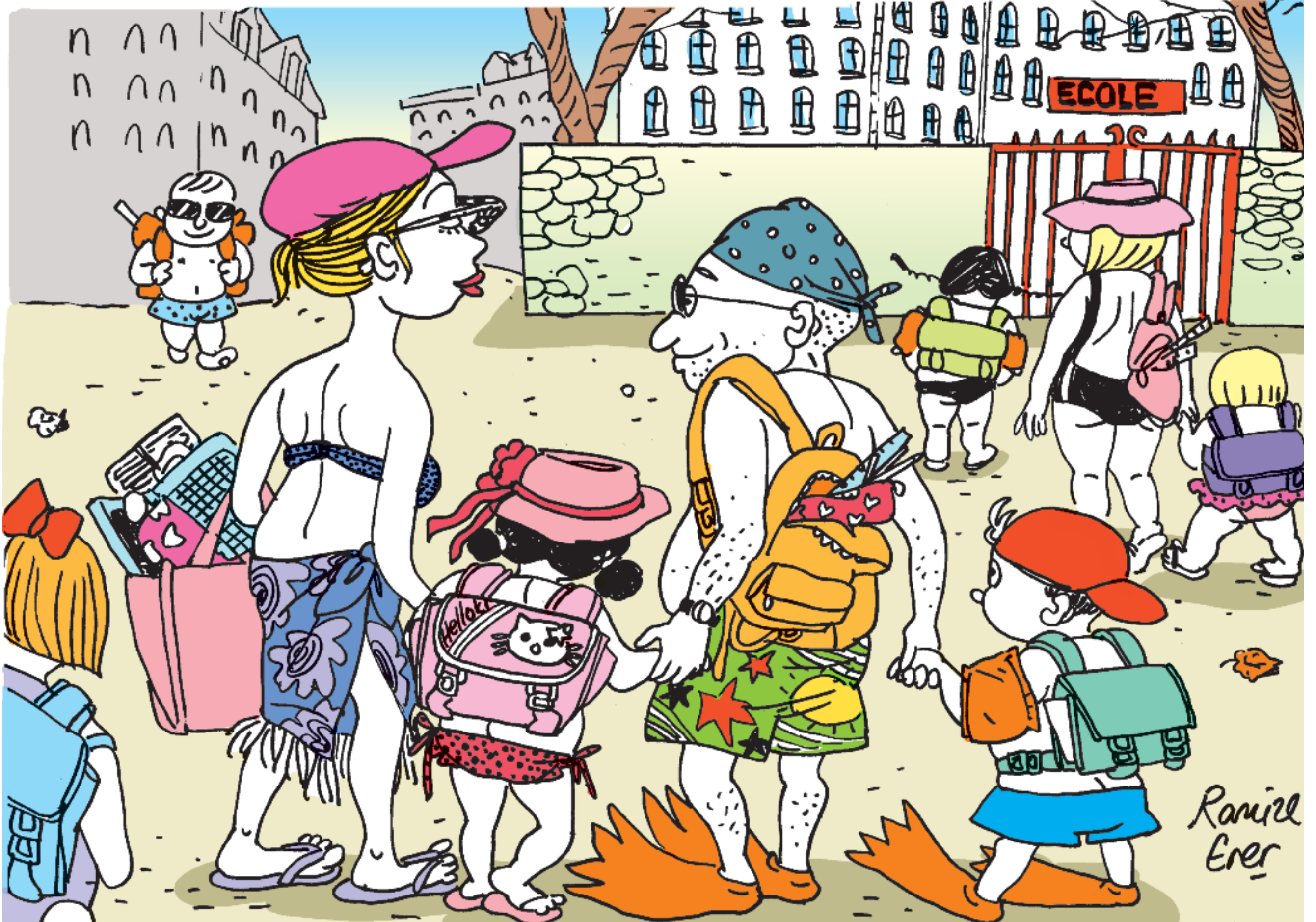
OKULLAR AÇILDI...

Ramize Erer

Okulların açılmasına "rentree" denir Fransızcada. Türkçesi "Dönüş". Yani tatilin bitmesi, okula, işe dönüş. Sadece çocuklar için değil anneler içinde okul maratonu başlar. Okulların açılması, aktivitelerinde başlamasıdır. Bale, piyano dersleri, resim kursları, tiyatro, dans... Aklınıza gelebilecek her alanda çocuklar için kurslar vardır. Çok pahalı, ekonomi yapmalıyız diyerek o maratondan kaçma yolu da yoktur burada. Paranız yoksa belediyenin bedava kursları vardır.

Fransızların dünyanın en çok seyahat eden milleti olduğunu biliyor muydunuz? Ve de en çok tatil yapan. Okullar her iki ayda bir 15 gün tatile girer. Bizdeki tek 20 günlük Şubat tatiline karşı, burada sonbahar, noel, kış ve bahar tatilleri vardır. Yaz tatili yapmayan Fransız yoktur. Bakkaldan, taksicisine kadar her Fransız yurt dışına çıkar, sınırsız yemeli, içmeli dünyanın her yerinde bulunan Fransız tatil köylerini doldururlar. Ağustos ayında Paris'te sadece turistler olur. Eylül ayının 3'ünde, çok erken açılan okullar tatil modundan çıkamayan veliler ve çocuklarla dolduğunda benim gözüme böyle gözükür. Anne babalar birbirlerine gittikleri ülkeleri, yüzdükleri denizlerin güzelliklerini anlatır ve gelecek yazın tatil programını o anda yapmaya başlarlar.

Ezgi Aksoy
aksoyezgi@gmail.com

Kadın Sünneti Tartışması Türkiye Gündeminde

"Sünnetsiz Kadın Orospu Olur!"

Eylül ayında uluslararası kamuoyunda gündemi meşgul eden bir haber vardı. **Afrika**'nın kadın hakları konusunda karanlık köşelerinden **Burkina Faso**'da 50 kız çocuğu sünnet edilmiş ve akabinde oluşan komplikasyonlar sebebiyle hastanelik olmuşlardı. İçlerinde hayatı son anda kurtulanlar ve sakat kalmanın eşiğinden dönenler vardı.

Haberlerin uluslararası medyaya yansımasından sonra **Burkina Faso Kadın Bakanlığı** sünnetlerin hijyenik olmayan koşullarda, acemice yapıldığı açıklamasında bulundu. Elbette bu açıklamanın ardından tartışma daha da alevlendi. Çünkü Burkino Faso'da kadın sünneti 1996'dan beri kanunen yasak. Ancak bakanın bu açılması eylemin kendinden çok, koşullara vurgu yapıyor ve durumun vehametini ortaya koyuyordu.

Bu olaydan bir süre sonra **Emine Erdoğan** Afrikalı kadınlar ve güncel sorunlarıyla ilgili bir makale kaleme almış ve bu makalede kadın sünnetine de değinmişti. Emine Erdoğan, "**bu uygulamanın tıbbı ve dini bir meşrutiyeti yoktur**" diyordu. Ancak görünüşe göre yurdumuzdaki yobazları Emine Erdoğan'ın sözleri bile dizginleyemiyordu. Zira ilahiyat profesörü **Cihat Akşit** konuya dair konuştu ve şöyle dedi:

"Kadınlar da sünnet olur. Ama hocam biz Türkiye'de görmedik, Türkiye'de bu tür bir sünnet olmuyor diyorlar. Medine'de sünnetçi bir kadın varmış. Ümmü Atiyye. Cariyeleri, kadınları sünnet edermiş. Kadınların bazıları biliyorsunuz ne yaparsanız yapın erkekleri baştan çıkarıyorlar. Her toplulukta var bunlar. Sizler onlara fahişe diyorsunuz. Sanat ediniyor bunu. Sonra da ağlıyor o kadınlar karşılaştığınızda. İstemiyorum ama mecburum diyor. Bunun nedenlerinden biri ne olabilir; işte bu olabilir. Öyle yaşadıklarımız var ki bu hadisleri doğruluyor. Bir de bazı kadınlar namuslu ama duramıyor. Erkekler çok uyanık olmalı, karısına çok dikkat etmeli. Bu bazen kadının yaradılışından olabiliyor, bazen kadının üreme organından oluyor. İşte o fazla kısmı kestiriyor Peygamberimiz kadınlar kötü yola düşmesin diye. Hatta sünnetçiye sünnet et de tam keseceğin yerin dibinden kesme. Kocasını da düşün diyor."

Bu akıl almaz görüşe göre kadınları kötü yola iten, cinsel birleşme sırasında aldıkları haz. Ve haz ortadan kalktığında kadınların kötü yola düşmeyeceği, evlenmeden cinsel münasebette bulunmayacağı ya da evlendikten sonra kocasını aldatmayacağı düşünülüyor. Kadının kocasını aldatma ihtimali, kadının sağlığından çok daha önemli olduğu için, kadın sünneti ile oluşan komplikasyonlara pek de aldırış edilmiyor. Kulağa ne kadar absürt gelirse gelsin, Afrika kıtasında kadınlar binlerce yıldır bu sebeplerle "sünnet" ediliyorlar. Ama tabi ki **Dünya Sağlık Örgütü** (WHO) ve modern tıp bu tabiri kabul etmiyor; onlar "kadın genital mutilasyonu" tabirini kullanıyorlar.

Kadın sünnetinin geçmişinin binlerce yıl önceye, **İslamiyet**'ten çok

öncesine dayandığı biliniyor. Zaten biliyorsunuz ki insanlık tarihi, birbirinden barbar ve tehlikeli, insan hayatını ve sağlığını hiçe sayan onlarca uygulamaya tanıklık etmiştir. Ancak asıl şok edici olan, günümüzde kadın sünnetinin tehlikeleri bilimsel olarak ortaya konulmuş olduğu halde, bu uygulama insan ve kadın haklarına aykırı olduğu halde ve kadın sünnetinin adet kanamalarının düzeninden doğurganlığa kadar pek çok şeye etki edebileceği bilindiği hala; ısrarla sürdürülüyor olması. Hatta bazı Afrika ülkelerinde profesör ve akademisyenler arasında dahi yer buluyor olması.

Günümüzde kadın sünnetinin tıbbi hiçbir gerekliliğinin bulunmadığı, aksine işlemin bir mutilasyon/bir tür sakatlama olduğu, işlem sonrasında kadınların hayatları boyunca kalıcı acı yaşadığı, her bir cinsel birleşmenin acı verdiği, adet kanalarının düzensiz ve normalden çok daha ağrılı olduğu biliniyor. Üstelik mutilasyona bağlı ölüm ya da sakat kalma oranları hiç de az değil. Bütün bunlar bu insanlık dışı geleneğin bitmesine engel olamıyor ne yazık ki. Çünkü tüm bunlara rağmen kadın sünneti bir şeye kesin olarak engel oluyor; kadının cinsel ilişkiden haz almasına.

21. Yüzyılda Genital Mutilasyon

Mısır

Mısır, uygarlık ve kalkınma seviyesine göre kadın sünnetinin en yaygın olduğu ülkeler arasında başı çekiyor. Demokrasi ile yönetilen, modern bir uygarlık seviyesine erişmiş ve kadınların üniversite eğitimi dahi alabildiği bir İslam ülkesi olan Mısır'da genital mutilasyon tahmin edilenden çok daha yaygın.

Hastaneler ebeveynlerine sormadan kız çocuklarını sünnet eden doktorlar, üniversite hastaneleri kadın sünnetinin tıbbı olarak nasıl da faydalı olduğunu iddia eden kadın profesörler barındırıyor. Kadın sünneti okumuş ve şehirli kadınlar arasında daha az görülüyor, ancak yine de fazlasıyla yaygın. Lakin kırsal Mısır'da kadın sünneti öylesine yaygın ki, bazı bölgelerde sünnet edilmemiş genç kızlar ayrımcılığa maruz kalıyorlar.

İstatistiklere göre Mısır'da kadın sünnetinde son on yılda bir artış yaşanıyor. Başı açık kadınların giderek daha çok taciz edildiği, hatta tecavüze uğradığı, kadınlar için üniversite eğitimi almanın ve bir meslek sahibi olmanın, meslek sahibi olunduğunda ise iş hayatına atılmanın giderek zorlaştığı, kadına karşı baskının giderek tırmandığı bu dönemde Mısır, kadın sünnetini kontrol altına almaktan hayli uzak.

Mısır'da kadın sünneti aslında 2008 yılında yasaklandı ve 2016 yılında da cezaya bağlandı. Ama istatistiklere göre bu önlemlerin halk üzerinde yaptırım sağlayıcı hiçbir etkisi yok. Kırsal Mısır'da gelenek o kadar yaygın ki, sünnet edilmemiş kızların evlenmesinin neredeyse imkansız olduğu söyleniyor.

Birleşmiş Milletler verilerine göre Mısır'daki 15-50 yaş arası kadınların yüzde 87'sinin sünnet edildiği söyleniyor. Evli kadınların yüzde 91'inin sünnetli olduğu belirtiliyor. Bu kadınların yüzde 72'si doktorlar tarafından sünnet edilmiş. Bu korkunç bir rakam. Dünya Sağlık Örgütüne göre Afrika'da genital mutilasyona maru bırakılmış 200 milyondan fazla kadın ve çocuk var ve Mısır'ın bu oranlamada ön sıralarda yer aldığı söyleniyor. Modern dünya ile bilfiil iletişim içinde olan, kendine modern dünyada yer edinmek isteyen bir ülke için korkunç rakamlar bunlar. Ama "mahalle baskısı" kadınların bireyliğine çoktan pranga vurmuşa benziyor.

Somali

Somali, kadın sünneti dendiğinde dünyada başı çeken ülke. **UNICEF** değerlerine göre, 15-50 yaş arası kadınlarda genital mutilasyon oranı yüzde 98 gibi korkunç bir seviyeye ulaşmış durumda. Somali, zaten kadına karşı şiddet ve baskının inanılmaz boyutlarda olduğu, kadın haklarından söz edilemeyen ülkelerden biri olarak biliniyor. Öte yandan sıklıkla açlık ve kuraklıkla boğuşan bir ülke olan Somali'de hijyen koşullarının kötülüğünden bahsetmeye gerek bile yok. Bu da Somali'yi genital mutilasyon uygulayan ülkeler arasında açık ara en tehlikelisi olarak belirliyor. Somali'de basit bir jiletle, hiç de hijyenik olmayan koşullarda sünnet edilmeye çalışılan bir kız çocuğunun yarasının iltihap kapması ya da kan kaybından ölmesi büyük bir sürpriz değil.

Somali'de işsizlik oranı yüzde 67'lerde, eğitim alabilen çocuk oranı ise yüzde 22'lere seyrediyor. Eğitim alan kız çocuğu oranı ise yüzde 10'lar civarında ve bu kız çocukları arasında lise seviyesine erişebilenler çok daha az. Başka bir deyişle cehalete ve işsizliğe bağlı yozlaşma, akıl sınırlarını zorlar boyutlarda Somali'de. Nüfusun yüzde 99.9'unun **Müslüman** olduğu ülkede halkın neredeyse tamamı, kadın sünnetinin dini bir gereklilik ya da zorunluluk olmadığını asla kabul etmiyor.

Somali'de kadın sünneti ile ilgili bilinçlendirme çalışması yapmaya çalışan toplum örgütlerine karşılaştıkları en büyük sorunun ne olduğu sorulmuş. Uluslararası toplum örgütleri en büyük problemin Somali'de halkı genital mutilasyonun dini bir gereklilik olmadığına inandırmak olduğunu belirtiyorlar. Zira okuma yazma oranlarının son derece düşük olduğu ülkede bilimsel ya da dini eğitim istatistikleri de hayli düşük seviyelerde.

Sudan

Sudan, Somali ve Mısır'dan sonra, kadın genital mutilasyonu oranlarında yüzde 90 gibi bir rakamla üçüncü sırada yer alıyor. Üstelik Sudan'da kadın sünneti yasak da değil. Sadece bazı eyaletlerde genital mutilasyona karşı bazı yasalar var, lakin bu yasaların pratikte uygulanmadığı belirtliyor. Üstelik bu yasalara göre bile, bir cezai yaptırım bulunmuyor. Sudan İngiliz kontrolü altındayken, 1946 yılında genital mutilasyonu yasaklayan ilk Afrika ülkesi olmuştu ancak İngiliz sömürgesi olmaktan kurtulduklarında bu yasağı da kaldırdılar.

Sudan dünyanın en yoksul ülkelerinden birisi. Adı durmadan açlıklar ve kuraklıklarla anılıyor. Ayrıca iç karışıklıklar ve radikal gruplar, Sudan'da hayatı domine eden yegane güç olma özelliği taşıyor. Sudan'daki güncel durum, daha geçtiğimiz günlerde bugün itibarıyla 6 milyon kişinin açlıkla boğuşmakta olduğunu ortaya koydu. Ancak bu durumda dahi Sudan'da halk kadın sünnetine zaman, enerji ve bütçe ayırmaktan geri durmuyor. Sudan, anti hijyenik nedenlerle genital mutilasyonda hayatını kaybeden kız çocuğu ortalamasında Somali'den sonra ikinci sırada.

Bu üç ülkenin yanı sıra Afrika ve Orta Doğu'da genital mutilasyon oranları Etiyopya'da yüzde 74, Kuzey Irak'ta yüzde 74, İran Hürmüzgan Eyaleti'nde yüzde 60, Mali'de yüzde 88, Çad'da yüzde 44, Yemen'de yüzde 30, Birleşik Arap Emirlikleri'nde yüzde 34, Hindistan'da Davudi İslam topluluğunda yüzde 90 oranında seyrediyor. Birleşmiş Millet verilerine göre dünyada genital mutilasyonun yaygın olarak uygulandığı 30 ülke bulunuyor.

Modern Dünyada Kadın Sünneti

Yasal ve yasadışı göçmen oranlarındaki artış, Batı dünyasını genital mutilasyonla tanıştırdı. Avrupa'daki Afrikalı azınlıklar ve göçmenler arasında genital mutilasyon oranlarının hatrı sayılır seviyelerde seyrettiği ve tüm önlemlere rağmen, Avrupa'da dahi uygulanmaya devam ettiği tespit edilmiş.

Verilere göre **Almanya**'da 25 binden fazla genital mutilasyon mağduru kadın bulunuyor. Ayrıca 2014 verileriyle 3000 kadar genç kızın da kadın sünnetine maruz kalma riski taşıdığı belirtiliyordu. Genital mutilasyona uğramış kadınlarının oranının 2018 itibarıyla 65 bine, risk altındakilerin oranının ise 15 bine çıktığı belirtiliyor.

Hollanda, Norveç ve **Fransa** gibi ülkelerde genital mutilasyon uygulaması, ülke dışında bile yapılmış olsa, cezaya tabi. Bu yasal düzenlemelerin bir kısmının 2000'lerden sonra, bir kısmının da 1990'larda yapıldığı belirtiliyor. Zira genital mutilasyon Avrupa için "yeni" bir kavram.

İsveç, Avrupa'da kadın sünnetini yasaklayan ilk ülke. 1982'de kadın sünneti İsveç'te yasaklandı ve uygulanması halinde 10 yıl hapis ile cezalandırılacağı yasalara eklendi. İsveç yetkililerine göre, İsveç'te yaşayan 38 bin kadar kadının mutilasyon mağduru olduğu düşünülüyor.

Mutilasyon oranı en yüksek olan Avrupa ülkesi ise **İngiltere**. 2001'de İngiltere'de 182 bin civarında genital mutilasyona maruz kalmış kadın olduğu düşünülüyordu. 2011 verilerine göre bu oran 283 bine yükselmiş bulunuyor.

ABD'de ise 2016 rakamlarıyla 513 bin civarında kadının ve genç kızın genital mutilasyona maruz kalmış olabileceği düşünülüyor.

Müslüman bir ülke olarak Türkiye, cumhuriyet dönemi boyunca kadın sünneti tartışmasının her zaman dışında yer aldı ve bu özelliği ile de her zaman modern toplumlar arasında dikkatleri çekti.

Türkiye Bu Tartışmanın Neresinde Duruyor?

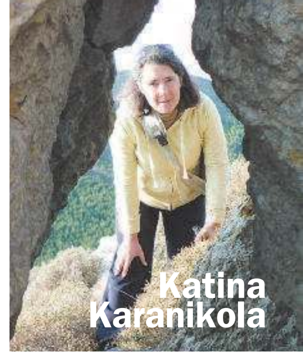
Müslüman bir ülke olarak Türkiye, cumhuriyet dönemi boyunca kadın sünneti tartışmasının her zaman dışında yer aldı ve bu özelliği ile de her zaman modern toplumlar arasında dikkatleri çekti. Sınır olduğu Suriye, Irak ve İran gibi ülkelerde kadın sünneti yaygın bir uygulama olduğu halde, Türkiye'de kadın sünneti oranları yok denecek kadar az ve son derece bölgeseldi. Üstelik son 50-60 yılda bu problem neredeyse tamamen ortadan kalkmıştı.

Türkiye, genital mutilasyonun son derece az oluşu, ortalama düzeydeki kadın hakları, kürtaj hakkı ve başörtüsünün zorunlu olmaması gibi pek çok uygulaması ile etrafını çevreleyen coğrafyadan ayrılıyordu. Ama ne olduysa son yıllarda oldu.

Türkiye, cumhuriyetin kadınlara verdiği her hakkı birer birer kadınların elinden almanın telaşına düşmüş, müthiş bir geri salınım peşinde yanıp tutuşuyor son dönemde. Bu son derece korkutucu ve yıkıcı bir hareket. Birden bire de koskoca profesörlerin ağzından "sünnet olmayan kadın orospu olur" lafları çıkıverince, insan hayret etmeden duramıyor. Üstelik bu hadise bir anda sosyal medyada ve haber portallarında bir "tartışma"ya evriliverdi.

Yine de ben kadın sünnetinin yüzde 90'larda seyrettiği Mısır gibi bir ülke halini almanın kolay olmadığını ve Türkiye'nin bu uygulamayı birden bire kabul edemeyeceğini düşünmüyorum. Zira bu uygulama bir Anadolu geleneği değil, hiç de olmamış. Ancak yüksek okul bitirmiş öğretim üyesi erkeklerin, bu konudan bu kadar rahat ve alelade bahsetmesini, "hepsini kesme, kocasını da düşün" gibi cümleleri hiç çekinmeden kurmasını son derece hadsiz buluyorum. Türkiye kadın sünneti tartışmasına ancak bir noktadan katılabilir; o da yaygın olarak uygulanan cofrafyalarda bilinç oluşturmada nasıl etkili olabileceği konusudur.

GÜNSÜZ GÜNLER GELSİN ARTIK

Kadınlar günü, çevre günü, hayvan günü derken altı yıldır mağdurlar takvimine "Kız Çocukları Günü"de eklendi. Senenin bir gününü baskı altında tutulanlara, horlananlara, aşağılananlara ithaf edilerek sorunların çözüleceğine mi inanılıyor? Çaresiz, yetmez ama "Evet" diyerek 11 Ekim " Kız Çocukları Gününde" dünyamızın bir genç kız için ne kadar güvenli olduğunu düşünelim. Maalesef, istatistiklere göre dünyada üç kızdan biri on sekiz yaşını doldurmadan, yedi kızdan birisi on beşini bitirmeden, onlardan çok daha büyük erkeklerle, evlendiriliyormuş. Cinsel saldırıların yüzde ellisi on altı yaş altı kız çocuklarına yapılıyormuş. Devamlı kadınlar için, eskiye nazaran, şartların çok daha iyi olduğunu duyuyoruz! Bu demek değil ki her şey güllük gülistanlık. Kız çocuklarımız korunmalı, haklarına sahip çıkılmalı, eğitilmeli, daha iyi bir gelecek için yardım edilmeli. Kızlarımız genç yaşta birilerine verilecek bir nesne değildir. Kızlar verilecek mal da değildir. Kız verdik, kız aldık gibi söylemlere de acaip gıcık oluyorum. Kız vermiyoruz, kız almıyoruz. Kızımız büyüdüğünde, evlenmeye karar verdiğinde ona yardım ediyoruz. Kızlar kocasının mülkü, çocuk doğurma makinesi de değildir. Cinsel arzulara alet edilemez, kimselere peşkeş çekilemez. Kişisel özgürlüklerini ve eğitim haklarını vermek her zamankinden daha acildir diye düşünüyorum. Bunu başarabilecek biz kadınlarız, kız çocuklarının anneleridir…

Genç kızlarımıza öncelikle kendilerini, kusurlarıyla birlikte, sevmelerini ve saymalarını öğretelim.

Hastalıklı kıskançlığın ilgi ve sevgiyle eş değer olmadığını öğretelim. Birileri, herhangi bir davranışla, kötü davrandığında iyilikleri için olmadığını böyle bir durumla karşılaştıklarında yardım isteyerek kurtulmaları gerektiğini anlatalım. Onlara şiddet uygulayanları af ettiklerinde şiddetin tekrarlanacağını, kendilerine saygıları yoksa kimseden beklememelerini kafalarına sokalım.

Genç kızlarımıza yapmak istemedikleri herhangi bir "eylemi" hayır deme haklarının ve özgürlüklerinin olduğunu anlatalım. Büyüdüklerinde iş yerlerinde hiçbir cinsel tacize boyun eğmemelerini, başarılı olabilmeleri için asla cinsiyetlerini kullanmamalarını, çok çalışarak yükselebileceklerini öğretelim.

Toplumun istediklerini değil kendi istekleriyle hareket etmelerini, evlenerek çocuk dünyaya getirmek istemiyorlarsa yapmaları için hiçbir nedeni olmadığını öğretelim.

Özgür olmalarını ve kendilerine güvenmeyi öğretelim. Eğitim ve kültürün insanı özgür kıldığını klişe olmadığını, çok okumalarını ve kendilerini düşünmelerini öğretelim.

Kimi istiyorlarsa onu sevmeyi öğretelim. Kızlarımıza çok güzel olduklarını, arzu ettikleri şekilde mutlu olmalarını, hiç kimseye aksini inandırmaya müsaade etmemelerini öğretelim. Tabi kendilerinin de prenses olmadıklarını büyüdüğünde çoluk çocuğa karışmak istiyorlarsa, beyaz atlı prensi beklememelerini de öğretelim.

20.nci yüzyılda kızlarımız nesne değil insandır demek ne acı. Günsüz günlerin gelmesi umuduyla…

Organik Kız Kurusu

Sizler için de durum aynı mı bilmem ama ben küçük çocukken Oscar ödül törenlerini izleyip, sonra kendi çapımda ben kazansam ne derdim diye kafamda bir konuşması hazırlardım. Hayaller Hollywood, gerçekler akademik hayat olunca haliyle bu hayalimi her akademik yıl ilk dersi veren tanınmış hocalarımıza özenti şeklinde devam ettirmekteyim. Madem bir köşem var, buradan bari bir korsan "ilk ders" vereyim, kim bilir belki bir gün hayaller gerçek olur...

Her yeni akademik dönem başlangıcında üniversiteler alanlarında tanınmış, hatta ünü kendi alanı dışına taşmış birini öğretim yılının "ilk dersini" vermeye çağırırlar ve bu konu da genelde o anki bakış açısını çerçeveleyip üniversitenin de duruşunun altını çizer. Bu ilk konuşma bana düşseydi bu yıl kesinlikle dünyayı çalkalayan ama bir türlü Türkiye'de yeterince ilgi ve yasal işlem göremeyen cinsel taciz ile ilgili konuşurdum. Koskoca akademik yılı cinsel taciz ile mi çerçeveleyeceksin demeyin, cinsel taciz aslında bir toplumsal cinsiyet eşitsizliği sorunu olduğu için özünde bir adalet, özgürlük ve eşitlik problemidir. Cinsel taciz güç dengesizliklerinden doğar ve toplumda genelde erkeklerin fail, kadınların ise mağdur olduğu bir durumdur, ancak hemcinsler arasında da görüldüğü gibi, güçlü kadınların hiyerarşik bir güç ilişkisi içinde oldukları daha zayıf pozisyondaki erkeklere taciz uygulamaları da mümkündür. Nitekim geçenlerde ABD'de ünlü bir kadın profesör erkek tez öğrencisini taciz ettiği için üniversitesinden uzaklaştırılmıştı.

2017 sonunda Hollywood'un ünlü kadın oyuncularından bazılarının yapımcı Harvey Weinstein'in cinsel tacizine uğradıklarını açıklamalarıyla birlikte #MeToo akımı başladı. Olayları özetlemek gerekirse yapımcı Weinstein kendisiyle cinsel beraberlik yaşamayan kadınlara filmlerinde rol vermemiş, rol için görüşmeleri otel odasında bornozu ile bazen de banyoda çırılçıplak yapmış, reddeden bazı kadınlara tecavüz etmiş ve istediği şekilde davranmayan kadınları basında karalayıp Hollywood'da çalışmalarını imkansız hale getirmiş. Bazı kadınlar da istemedikleri halde Weinstein ile kendi rızalarıyla cinsel ilişki sürdürdüklerini, hayatları boyunca kariyerleri uğruna yaptıkları yatırımların bir erkeğin iki dudağı arasında (ve başka bölgelerinde) bitme tehlikesinden dolayı çaresiz olduklarını söylemişlerdi. Olay Hollywood'dan başlasa da kısa sürede başka sektörlere sıçradı ve kadınlar #MeToo (yani İngilizce "ben de") diyerek kendi yaşadıkları şiddeti anlatmaya başladılar. Ortaya çıkan tablo ise gerçekten çok korkunç – cinsel taciz her ülkede ve her sektörde mevcut ve bunu yaşayan kadınlar yaşadıklarını anlatmıyorlar veya anlatamıyorlar. Şiddet yaygın ama sistem onların sesini duymuyor ve onların haklarını savunmuyor, hatta mağdurun yanında olmak yerine onların ne giydiklerini, ne dediklerini ve yaşadıkları hayatları sorguluyor.

İlk Ders

Itır Bağdadi

Uzun lafın kısası yasalar, kolluk görevlileri ve toplumun bakış açısı güçlüden, yani şiddeti uygulayandan yana.

Yasalar yok mu diye sormayın, daha geçenlerde bir dizi setinde başrolde olan aktörün tacizine uğradığını söyleyen genç bir kadın kostüm asistanının davası "delil yetersizliği" yüzünden düşmüştü. Tacize uğrarken, "hooop bir dur selfie çekelim anı belgeleyim" diyemediğimize göre tacizi kanıtlayacak delili sunmak bazen imkansız olabilir. Zaten eril zihniyetli basın da hemen böyle suçlamalarda bulunan kadının yaşam tarzıyla ilgili sorgulama yapmaya, onun özel hayatını hiçe sayıp herkese sergilemeye hazır beklemekte. Cinsel tacize uğradığınızı söylemek cesaret isteyen bir eylem. #MeToo hareketi bu tür olaylar yüzünden Türkiye'de henüz istenilen ilgiyi görmedi. Üstelik dilimize bile yanlış çevrildi – İngilizce "Me Too" (ben de) yerine, Sen de Anlat gibi bir tercüme tercih edildi. "Ben de" dediğinizde kadınlar arasında tacize uğrayan ve uğramayan gibi bir ayrım yapmıyorsunuz, kendi başınıza gelen olayları gizlemiyorsunuz. Sen de anlat demek kişinin kendini şiddeti yaşayandan ötekileştirmesi, halbuki #MeToo cinsel tacizin her yerde yaygın olduğunu ve hepimizin bunu yaşayabileceğini vurgulamakta.

Şu anda ABD'nin Yüksek Mahkemesine Başkan Trump tarafından aday gösterilen Brett Kavanaugh lise yıllarına dayanan bir cinsel taciz suçlamasıyla ilgili ifade vermekte. Bu olayla ilgili ABD'li bir feminist gazeteciden duyduğum en güzel yorum "cinsel tacizden suçlanan bir erkeğin cinsel tacizle suçlanan başka bir erkeği Yüksek Mahkemeye aday gösterdiği bir olay yaşamaktayız" demesiydi. Böyle bir sistemde eşitlik, özgürlük ve adaletten gerçekten söz etmek mümkün müdür?

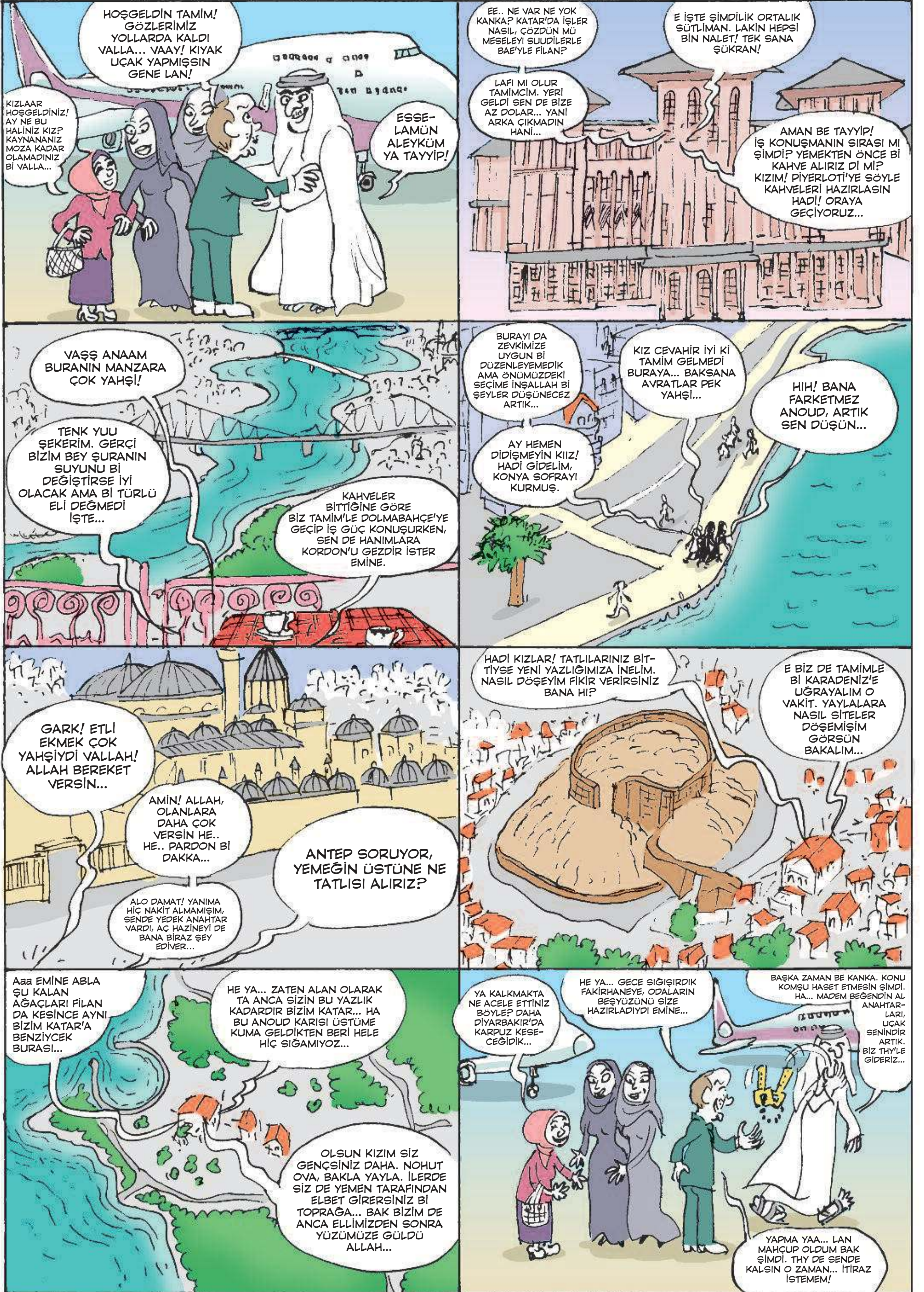
Weinstein olayını The Guardian gazetesinde değerlendiren ünlü feminist yazar Naomi Wolf şikayetlerin toplu bir şekilde yapıldığında bir sistemin çalışmaya başladığını düşünmekte. Bir "kağıt izi" yaratmanın öneminin altını çizen Wolf, sonucu ne olursa olsun poliste bir tutanak olmalı diyor ve kadınları bu suçları işleyen erkekleri sosyal medya gibi yeni teknolojileri kullanarak teşhir etmeye çağırıyor.

Taciz kültürünü ve onu koruyan sistematik zırhı yok etmenin tek yolu kadın dayanışmasıdır. Lütfen mağdur olan kadınların hikayelerini onları yargılamadan dinleyelim, anlatalım ve fail cezalandırılmasa bile olayların bilinmesini sağlayalım.

Desen: Zeynep Aytaç

MİSAFİRPERVER...

EX'TEN PAPARAZZİYE TANELER

Raziye İçoğlu

raziyeicoglu@gmail.com

• Onun adı EŞ, ama sen ona **"Iıyyy EX"** diyeceksin..

• Bir hırka ile ömür geçer, ama ömüre bir EX yetemez...

• Yoğun bakım ünitesinden doktor çıksa ve **"kocanız EX oldu"** dese üzüleceğimi var saydığım günlerim geçmiştir. Ama çok yoğun baktığım evliliğimden bir EX çıktı… Ve çoğu kadının bir yoğun bakım ünitesinde yatarken doktoruna "burada yatışım bir EX yüzünden" dediği de çok görüldü...

• Seçtiğimiz EX'ler mi yanlışımız, yoksa seçmediğimiz EX'ler mi yanlışımız Acaba?

• Ve bir de hiç açılamayan EX'lerimiz var ki, onlara kazası, belâsı savuşturulmuş **EX'ten Taneler** diyoruz...

• İyi giden bir ilişkide söylenmiş sözler acı verebilir, ama ilişki EX olmuşsa esasen söylenmemiş sözler acı verebilir...

• Seçme ve seçilme hakkını sadece sandıkta değil arkadaş, akraba, eş, EX seçiminde de kullanmalıyız. Kullanmazsak sevme ve sevilme hakkımız da yok olur...

"ÇOK EŞLİLİK OLSUN" "KOCAMA ARKADAŞIMI TAVSİYE ETTİM"
AİLE VE EVLİLİK DANIŞMANI

• Birçok kadını gerek çaktırarak ve gerekse çaktırmadan idare eden EX'lerin yegâne danışığı, *"Çok eşlilik olsun", "kocama arkadaşımı teklif ettim"* diyen aile ve evlilik danışmanına epeyce birileri danışmış sanırım. Kocaya arkadaşı teklif etmeye hiç gerek yok ki, EX'lerin aklının ilk teklif ettiği, ivedilikle aldatacakları kadın en yakın arkadaşlarımız zaten... Bırak arkadaşımı kocaya teklif etmeyi, hiçbir arkadaşıma, arkadaşımın arkadaşına hatta tanıyor olabileceğim kişilere EX'i tavsiye eder miyim ki Acaba?..

• Çoğu zaman EX'lerimize, kabullendiğimiz yenilgimizi hibe ederiz...

• Alenen karısını aldatan EX'in, şirkette çalışan kadınlara çıkma teklif etmesini yadırgadığı adamı işten attırması, tecavüz edip öldüren aile yakininin, aile ile birlikte hiç bir şey yapmamış gibi, tecavüz edip öldürdüğünü araması ile aynıdır...

• Geçmiş zaman olur ki; Vergi İade Zarfı diye bir şey doldururken "Yazın çok kötü, özellikle Y'ler ve 9'lar okunmuyor" diye beğenmedi. Aslında o okuyabiliyorsa herkes okuyabilirken, adeta KDV editörlüğüne bürünmüştü EX. Sanki kimin yazısını kim okuyabiliyorsa? Sanki o zarflar birileri tarafından tek tek okunuyor da, bir benim yazım okunaklı değil yani. Zarflardan gelen parayı beğenmeyip de tek bir ay olsun bana vermeyi düşünmüş müydü ki Acaba?

• Sinek kadar kocan olsun, başında bulunmasın, EX olsun, uçsun gitsin...

PAPARAZZİYE - LİNK TEPİK

• Yarın ölecekmiş gibi eskileri at, hiç ölmeyecekmiş gibi akıllı cihazlar al...

• "Nasıl olsa öleceğim, hiçbir yeni şey almaya gerek yok" bazındaki Hayat Felsefem "Nasıl olsa öleceksem, bir salise kullansam bile her şeyi alayım" olarak değişecek...

• Saç çoğaltan, dökülen saçları yeniden çıkaran şampuanlar, bir duş sırasında hangi kılları göreceğini, sadece saç kıllarını çoğaltacağını çok iyi biliyor mu Acaba?

• Kolumun ağrısı için cilde püskürtülecek ilacı bile, tok karına püskürtüyorum.

• **Sokak Tepik...** Bir tatil beldesinde tan yeri ağarmamışken sabah sokakta bir tek köpek çişine çıkan sahipler, erkenden uyanmış çocuğunu gezdiren ebeveynler ve ben gibi sabahlamış uykusunu açmak isteyenler vardır… Hemen önümde dört yaşlarındaki kız çocuğu, parka doğru yürürken elinden tuttuğu babasına soruyordu; **"Hangisi kağıt ağacı baba?"** – Babası; **"Kâğıt Ağacı mı? … Ağaçların hepsi kâğıt kızım"** dedi. O anda geçen senelere göre azalmış ağaçlara baktım, geçen senelere göre zamlanmış elimde not tuttuğum kâğıda kaleme baktım, geçen senelere göre yaşlanmış köpeğinin çişini elindeki gazete kâğıdına almaya çalışan sahibe baktım… Ve bugünden sonraki her sabah yapacağım gibi sadece baktım.

• **Dünya Tepik...** Ölümün, yüzde yetmişi sudan oluşan insana bürünmüş hali, dörtte üçü sularla kaplı bir gezegen olan dünyayı bile kurutan, tek canlı türümüzdür...

• **İnsan Tepik...** Otobüs durağında fenalık geçirdim. Uzun metal banka, sokakta sabahlayanlar gibi uzanmak zorunda kaldım. Şoför otobüsten kafayı uzatarak **"arkadaki otobüs gidecek"** dedi. Hani o haberlerde yolcuyu kurtaran şoförlerden yok muydu? Nerelerdeydi Acaba?

• **Zam Tepik…** Bir zamanlar çalıştığım, yazı ve amblem kesimi yapan grafik şirketinde zincir marketlerin sipariş ettikleri fiyat etiketleri, fiyat listesi bilgisayarda yazılıp kesilip gönderiliyordu.. Lazer hızında zamların olduğu ve market reyonlarındaki elemanların fiyat etiketlerini beş kat üst üste koyarak değiştirmekten çıldırdığı, şu günlerde olsaydık, aynı marketten aynı günde değişen yeni fiyat listesi ve zamlanan kâğıttan siparişler alacaktık, acayip fazla mesaiden eve gidemeyecektim demek ki...

• **Fakir daha fakir, zengin daha zengin artık**... Ağzımızdaki dişleri, aklımızdaki düşleri çekip aldınız...

• Bir atasözü derki; **"İşten artmaz, dişten artar"**. Ve şimdilerde dişten değil, düşten bile artamaz...

• **"Doğaltaş Faturası"**... Çok yakında posta kutunuzda olacak...

• **Siyaset Tepik…** *Adalet bakanı; **"Ekonomik sıkıntılar rasyonel değil psikolojik"…** demiş. SP. Genel Başkan Yardımcısı; **"Olan olmuş, bundan sonra da olacak olan olacak"...** demiş.* Haydi Psikoloğa gidelim, ama psikolojik Doktoru; **"rasyonel olunca gel, bende de var ne yapayım? Git ilaç al.!"** Diyecek, sonra da olacak olan olacak işte...

• **Yol Tepik…** Uzun yol otobüsünde arka ortada oturduğum koltukların boş olanına gelen ve uyumaya geçmeden önce, yolculuk muhabbetimize katılan yedek kaptan şoför dedi ki; **"karım öldü, birgün tekrar evlenirsem, bir kızım olursa, şoföre vermem kızımı"...** Bu ne biçim bir hayal anlayamamıştım. "Oğlum olsa, bu mesleği seçtirmem veya tekrar dünyaya gelsem bu mesleği seçmem, bir dostuma bu mesleği tavsiye etmem" gibi bir şeyler niye demedi. İllâki hayalde bile zulmü kız çocukları mı çeksin yani?.. Anti parantez, Almanya'dan tatile gelen kız arkadaş yolcuların "Abla, inceden bir asılma var galiba" sezişindeki, tekrar evlenme kısmını hiç üzerime alınmadım...

Islah

feyhan güver

Mandalina Kelebeği

yaseminolur@yahoo.com
YASEMİN OLUR

Burası benim sihirli dünyam dedi çocuk, iki metrekarelik kömürlüğü göstererek. Evin mutfak camının baktığı kömürlüğü fesleğen ekilmiş bir saksı, tenekeden yontulmuş bir kelebek ve hangi çöplükte bulunduğu belli olmayan bir pelüş tek boynuzlu atla donatmıştı. "Her şey var burada" diyordu, "Sihirli bir dünyada olması gereken her şey… Konuşan çiçek, tek boynuzlu at, kelebeğim…"

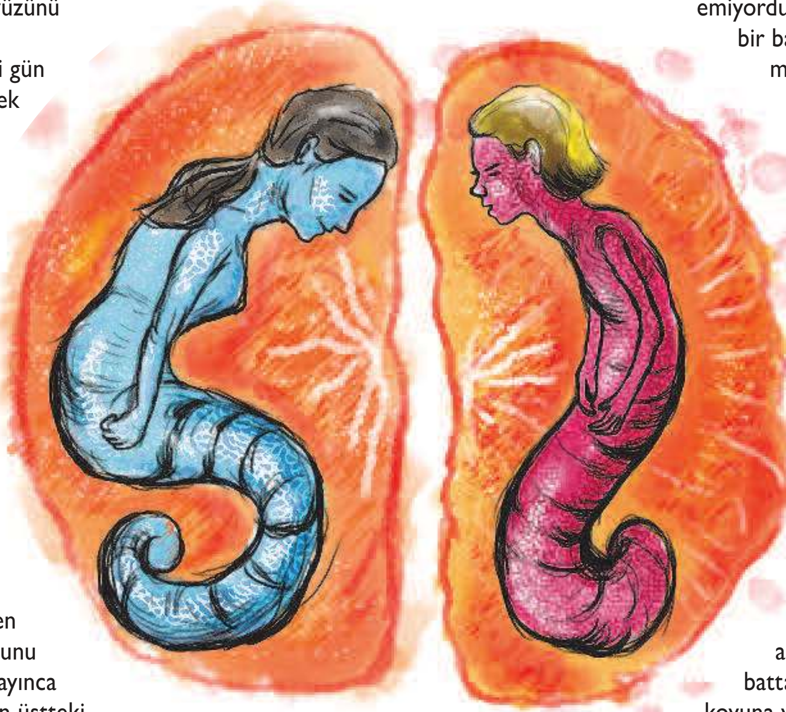
Kadının işi vardı. Kızının sevincini okşayıp, başını mutfak camından içeri aldı. Banyoya gidip kovasını, yer bezini kaptı. Apartmanın en üst katından silmeye başlayacaktı yerleri. Haftada bir yerleri silmesinin karşılığında ev sahibi kirada indirim yapıyordu. Kırmızı kovası, deterjanı ve eskimişlikten rengi bozarmış yer beziyle dört numaralı dairenin kapısını çaldı. Su istedi. Dört numara kadının ev sahibiydi. Su verirken yüzünü ekşitme hakkını elinde tutuyordu. Fakat ertesi gün evini kadına temizletmek istediğinden azıcık şirinleşmeye yeltendi. Eğreti bir mimikle güldü. Ağzı ıkınır gibi aniden büzüştü. Ikınması yetersizdi, gülümsemesi ağzında öldü. Suyu aldı kadın. Ertesi gün temizliğe gidecekti tabii, ne demekti… İçine yeşil renkli sıvı deterjanı döktü. Başladı köpürtmeye…

Merdivenleri silmeden önce korkulukların tozunu alırdı. Korkuluklar parlayınca basamaklara geçerdi. En üstteki basamaktan yavaş yavaş aşağıya inerdi. Her katta temiz su almasını söylemişti ev sahibi kadın. On altı basamakta bir suyu yenilemesi gerekirdi.

Üç numaralı dairede doktorun karısı otururdu. Hastaydı. Ondan su istemek belli oranda aşağılanmayı da göze almasını gerektirirdi. Apartmanın silindiği kovayı evine almak istemez, merdivenleri sildiği bezin eskimiş ve pis olduğunu söyleyip silinen yerleri beğenmez ve üçüncü katın basamaklarını silmeye başlayana kadar asla susmazdı. Bunun için de yakalanmadığı sürece iki katı da aynı suyla siler, ikinci kata inerdi.

İkinci katta sessizlik yaşardı. Kadın kılığında bir sessizlik. Kapısını çalınınca zil sesini bile yutan cinsten… Kapının açılması, suyu vermesi. Bir de asla kadını boş göndermezdi, sessiz sessiz… Birden kapanırdı kapı. Kadın, elinde bir kova su ve eğer kışsa mandalina,yazsa birkaç erikle kalırdı.

Mevsim kıştı, kadın iki mandalinayı da kalın hırkasının cebine attı. Son basamakları silip, suyu da dış kapının önüne döküp içeri girdi. Birkaç metre gidip kapısının önüne kovasını bırakıp, kömürlüğe doğru yürüdü. Kızı çiçeğe bir şeyler anlatıyordu. Annesini görünce güldü. Lodos, kömürlüğün çatısını bile zangırdatıyordu. Birkaç parça odunu kucaklayıp, kızını da çağırarak eve döndü. Çocuk, tek boynuzlu atını da kapıp kadının peşi sıra içeri girdi. Kadın,

Desen: Zeynep Aytaç

üstündeki kalın giysileri çıkarmadan sobayı yaktı. Ev ısınınca kalın giysilerini çıkarıp yemeklerini sobanın üzerine koydular. Ev patates kokuyordu. Bir de makarna ısındıkça çıtırdayıp "karıştır beni, yanıyorum" diyordu. Kadın, bu çağrıya kulak verip makarnayı karıştırdı. Patates yemeğinin de altını üstüne getirdi. Küçük kız mutfaktan yer sofrasını çember çevirir gibi yuvarlayarak getirdi. Halıya yeşil yer örtüsünü serdiler. Sonra sofra açıldı. Kız buna ev pikniği diyordu. Tencereler sobanın altındaki mermerin üzerine kondu. İki tabak, iki kaşık, iki çatal, bir sürahi su ve bir ekmekle piknik hazırdı. Patates yemeğini ve makarnalarını yediler. Çok güzel doymuşlardı. Tek boynuzlu at da kırıntıları toplamaya başlamıştı. Sonra kadın birden kalın hırkasının cebindeki mandalinaları hatırladı. Bunun keyfini ise sofrayı toparladıktan sonra yaşamalılardı. Piknik sofrasını kaldırıp bulaşıkları sonraya bırakarak sobanın arkasındaki minderlerdeki yerlerini aldılar. Televizyonu açtılar. Televizyonda sevdikleri şarkı yarışması başlamıştı. Mandalinalar ellerinde. Kadın birini soyup kızına uzattı. Sonra ikinciyi de soyup tamamını yiyecekmiş gibi yaptı. Sanki kilolarca mandalinaları varmış gibi bir rahatlıkla bir dilimini ağzına atıp televizyona seyreden kızına baktı. Kız yediği her dilimin zevkini sonuna kadar yaşamak ister gibi önce bir dilimi eline alıyor, sonra kenarından dişleyip suyunu emiyordu. Zarını soyup posasını emerek bir başka dilime geçiyordu. Bir mandalinayı böyle bitirdi. Kadın hemen elindekini ona verdi, yemekten usanmış bir tavırla… Kız sevinçle aldı dilimleri… Sonra ekrana daldılar.

Bak anne bak mandalina kelebeği… İki mandalina dilimi sırt sırta vermiş kızın elinde sanki cana gelip hareketlenmişti. Güldüler… Sobanın sıcağından, günün ağırlığından uykuları geldi. Dışarısı çok soğuktu. Soba güzel yanıyordu. Ne olurdu ki, söndürmediler. Kanepelerine apar topar yataklarını serip battaniyeye sarındılar. Koyun koyuna yatan halleriyle kocaman kıvrıldılar. Kocaman bir kelebek kozası… Kozalarının içi sıcacıktı. Ev sıcacıktı. Dışarısı lodos.

Ertesi gün evini temizletmek için bekleyen dört numaranın hanımı, gelen giden olmayınca kadının kapısına kadar indi. Aşağı kadar inmesine bir de ısrarlı kapı çalışlarına cevap bulamamanın öfkesi eklenince delirip tek tekmeyle zaten emaneten duran kapıyı kırıp, ağız dolusu küfürle içeri girdi. Eliyle odanın loşluğunu araladı. Küfürleri, "aradığınız kişiye şu anda ulaşılamıyor" bilgisiyle döndüğünde karşısında duran kocaman boş kozaya uzun uzun baktı...

BETÜL YILMAZ

ANNEMİN VATZAP MESAJIYLA UYANDIM.

NURİ İYEM PORTRESİ GİBİ ÇİZDİYSEM DE RUH HALİ TAM OLARAK ŞU OLAN TOPPAK KAFA,BENİM ÇOCUKLUĞUM VE ANNEM BUNU NİYE YAPIYOR BİLMİYORUM.

33 YIL SONRA ARTIK BİR TOPPAK KAFA OLMASAM DA BAŞKASININ EKRANINA BAKMAYA BAYILAN BİRİ OLDUĞUM İÇİN BİR AN CHEWBACCA OLMUŞLUĞUM VAR.

CADILAR BAYRAMI

Sibel Bozkurt

Bildiğiniz gibi cadılar bayramı her yıl 31 Ekim'de kutlanır. Genel olarak bakarsak, çocukların çeşitli korkunç kostümler giyerek o gece kapı kapı dolaşıp "Şeker mi, şaka mı?" diye sordukları, şeker ve harçlık topladıkları bir bayram. Yetişkinler için de kostümlü partilerle korku filmleri eşliğinde kutlanan bir bayram aynı zamanda, çok eğlenceli tabii. Korku filmlerini, korku yazıp çizmeyi ve okumayı çok seven ve dinlerle bir bağı olamayan biri olarak, dini bağlantısı olan bayramların içinde kendime en yakın hissettiğim bayramdır.

Bilinen Hıristiyan bayramı oluşudur ama; aslında kökeni çoktanrılı Keltlerinin, yazın bitip kışın başlangıcı kabul edilen dönemi kutladıkları Samhain Festivaliymiş. İlk ne zaman kutlanmaya başlandığı bilinmiyor ama günümüzde Cadılar Bayramı olarak devam ediyor kutlanmaya işte.

Şimdi biraz Samhain'den bahsedelim. Samhain, Kelt inanışında bir tür şeytanmış. Bu inanışa göre, 31 Ekim gecesi yaşayanların ve ölülerin dünyaları arasındaki kapılar açılır, Samhain ölüleri diriltip, hayaletleri dünyaya salarmış. İnsanlarda bu kötülüklerden korunmak ve fark edilmemek için çeşitli maskeler ve kıyafetler yapar o gece tanınmamak için onları takar, giyerlermiş. Yine o geceden başlayıp devam eden üç gece kalmak suretiyle kapılarının önlerine, içleri oyulmuş ve yanan mum yerleştirilmiş balkabakları koyarlarmış. Mumların sönmemesine dikkat ederlermiş. Çünkü; eğer evinin önünde içinde mum yanan balkabağı yoksa ya da mum üç günden önce sönerse Samhain gelip o evi yok edermiş. Yine o gece kapı önlerine şeker ve çikolata koyarlarmış ki, bu kötülükler geldiğinde karınlarını o şekerlemelerle doyursun ve evdeki insanlara zarar vermesinler. Bu arada Samhain'e şeytan değil cadı diyenlerde varmış.

'Cadı' deyince insanların aklına hemen kötülük gelir ama, aslında cadılar şifacıdırlar, değiştirip yol gösterirler. Hekate gibi. Düşününce orta çağda ne çok kadın sırf farklı olduğu için cadılıkla suçlanıp diri diri yakılmıştır ya da boğulmuştur. Yazık! Ve hep kadınlar cadılıkla suçlanmıştır. Diğerlerinden farklı olmak, kendin gibi olmak ya da sadece kadın olmak bile cadı olarak damgalanmalarına yetmiş. Toplumda gözden düşürülüp, kötü olmakla suçlanmışlar tabii ki 'din adamları' tarafından. Dinler erkekleri yüceltir ama kadınları aşağılar, bu hep böyledir.

Cadılar Bayramı-Halloween, Azizler Günü ile Azizler Günü de Hıristiyanlıkla bağlantılıdır ama aslında bu bir Kelt geleneğidir dedik ya Keltler de zamanında dünyanın çeşitli bölgeleriyle birlikte Anadolu'ya da göç edip yerleşmişler. Yani aslında cadılar bayramı bizim topraklarımızın geleneği ama Hıristiyanlar sahiplenmişler. Bizdeyse cadılar bayramı hiç kutlanmaz, önemsenmez. Kelt'ler çoktanrıcıydı, biz Türkler ise Tengriciydik. Peki çoktanrıcılık nedir? Kısaca, doğaya tapmaktır. Semavi dinler çoktanrıcılığı putperestlik olarak tanımlar. Tengricilik ise gök yani sonsuzluk ve onun içerdiği doğanın sürekli değişikliğine ayak uyduran sonsuz enerjinin bütünü diye tanımlıyorum ben. Türklerin müslümanlaştırılmadan önce inandıkları, oldukları gibi yani. Paganizm, çoktanrıcılık ve Tengricilik birbirinden çok çok farklıdır.

Neyse, sonuç olarak Cadılar Bayramı Kelt'lerin Samhiyan Festivalinden, Hıristiyanlığa geçirilmiştir. Yani putperest dedikleri aşağıladıkları çoktanrıcılığı; Keltlerin inançlarını bir güzel alıp kendilerine yontmuşlardır. Çok da güzel bu bayram üzerinden para da kazanıp kendi inançlarını pazarlamayı da bilirler. İşin bu kısımlarını geçersek Cadılar Bayramı güzeldir.

31 Ekim gecesi izlemek için birkaç film önerisi;

Drag Me to Hell (2009), Halloween (1978), The Evil Dead (1981), A Nightmare on Elm Street (1984), Suspiria (1977), The Witch (2015), Scream (1996), The Exorcist (1973), Jeepers Creepers 1, 2 (2001, 2003), Mirrors (2008), Silent Hill (2006), Constantine (2005), The Ring (2002).

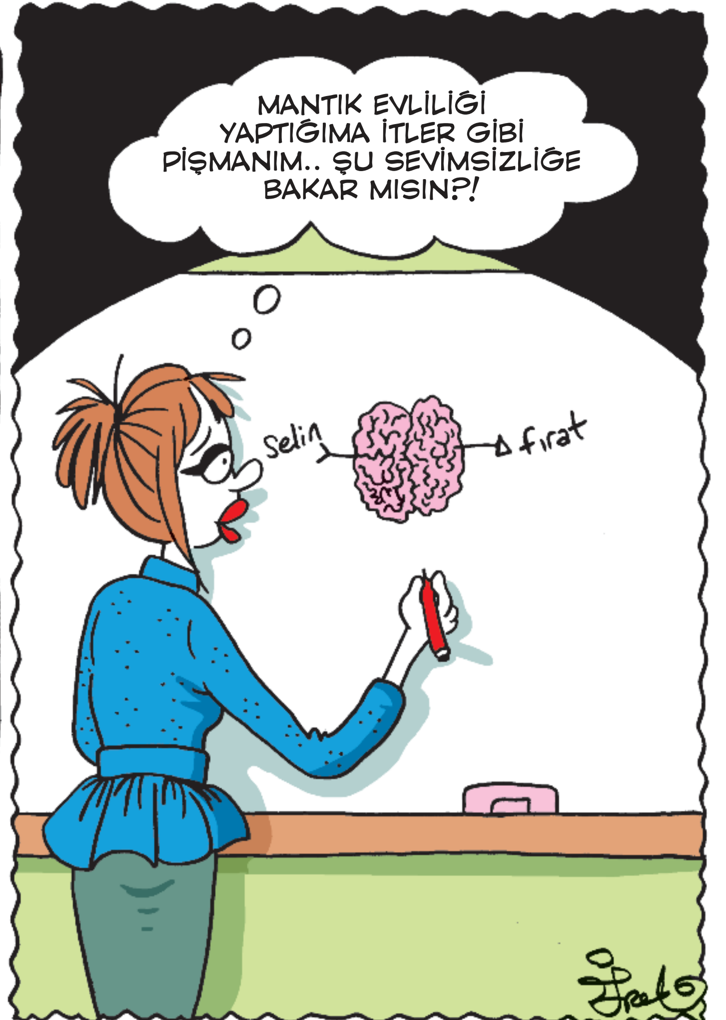
Not: Trick or treat? Çikolataları 31 Ekim'e kadar yollayın yoksa karışmam okuyucu :)

PELİN "OBUR DÜNYALI"

İPEK ÖZSÜSLÜ

"içimde kalmasın"

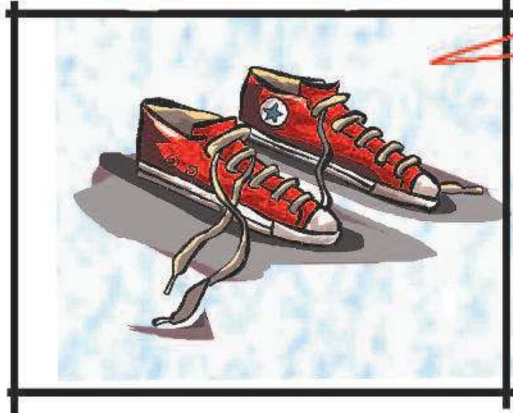
fatima yildiz erkan
fatimayildizerkan@gmail.com

Sistemin dayattığı sıfır beden algısının sonuçları işte bu. Bedenimizi olduğu gibi kabul etmemek. 300 gr fazlalığı bile 3-5 kilo gibi görmek. Milletçe kafayı yedik. Benim kendi yaşamıma, kendime sıfır beden borcum mu var? Bir düşünelim... Kesinlikle bir çoğumuz toplum için bu sancıları çekiyoruz. He birde erkek faktörü var. Adam kendi koca göbeğine bakmadan incecik bayan ister. Yok yeaa! Sağlığın önemli, sen önemlisin unutma!

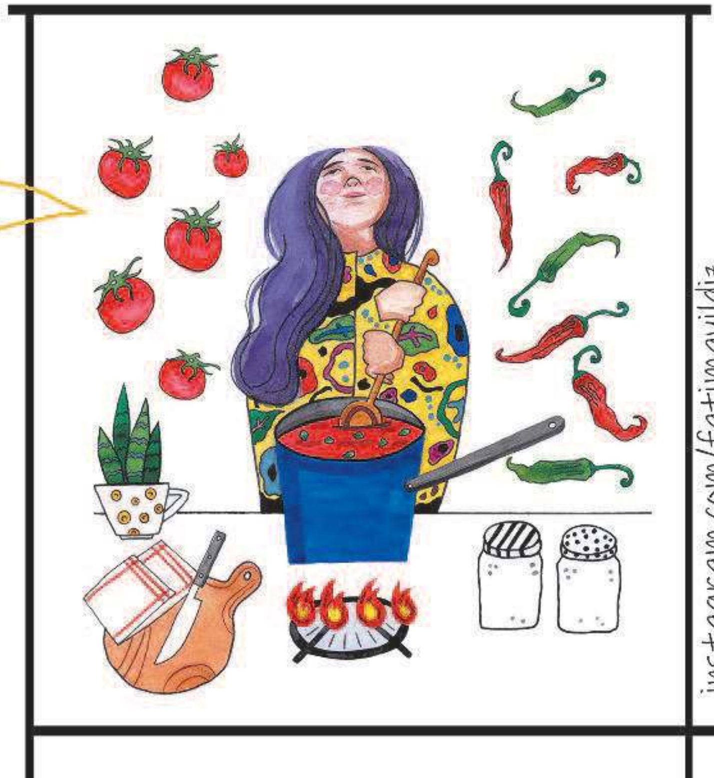

Sonbahar geldi. Hiç romantik değil ya... sokakların birer kartpostal karesine dönüşmesi güzel bak. Bir de gündüz evlerde karanlık odaları tv ışığının aydınlatması da güzel bak. Üşür üşümez olup kahve fincanına sarılmakta güzel. Sonbaharın gizemi, şarkıları, depresyonu... Amman be çok güzel.

Kırmızı ayakkabıya tutkumuz hep çocukluğumuza dayanıyor değil mi? Kırmızı ayakkabı beni hala prenses gibi hisettirir. Musmutlu eder. Valla bir prestij sembolü bile olabilir :) Biliyorum ki menapozlukta da bir şekil de hayatımda yer edicek, popülerliğini koruyacak. Yanlış anlaşılmasın bağcıklı olan markadan bahsediyorum. Kesinlikle karşı konulmaz cazibe nesnesi!

Ağustos geldimi bir tutuşuyoruz. Tüm kış'ı kurtaracak kutsal hadise ama bazılarımız için kabustur bilirim. Mır mır söylenerek soyarsın ama kışın önüne gelince anlarsın kıymetini, doldurur gözleri. Bu yıl da kolları sıvayıp domates, biber, patlıcan derken manço manço bu geleneksel eylemi gerçekleştirdik. Valla bağımlılık yapıyor bu aktivite. Herşeyi kış için kenara atasın geliyor :) Her yıl görev bilinciyle gerçekleştiriyoruz. Fakiriz biz ne yapalım diyemiyoruz artık, bu yıl kilo fiyatı kan akıttı! Söve söve soyduk domatesleri. Uzaktan deli gibi görünüyoruz ama yakından çılgın. Ayrıca menemen soğanlı yenir :)

instagram.com/fatimayildiz

SAFFET ABLAAA!
KIZ HAYIRDIR N'OLDU?.. POKUNDA BONCUK MU BULDUN, BU NE SEVİNÇ...

AY SAFFET ABLAA BAKSANA... RASİM BANA TEK TAŞ YÜZÜK ALMIŞ...
EEE?..
ANLAMLI DİİL Mİ YANİ?
DİİL... BENCE ŞU YERDEKİ TAŞ DAHA ANLAMLI...
NASIL ANLAMLI YA... TEK TAŞ DİYOM... PIRLANTA BU... ELMAS ELMAS...
EVLADIM ELMAS ŞİŞİRİLMİŞ BİR DEĞERDİR... ASLINDA HİÇBİR DEĞERİ YOKTUR.... EN SERT MADENDİR O KADAR...
Meşela ıssız bir adada o yüzüğün değeri nedir? Şu yerdeki taş bile daha değerlidir...
ÇOT ÇOT ÇOT

Tek bir soğan başı mı değerlidir sence, yoksa tek taş bir yüzük mü...
Bir buğday tohumu mu değerlidir, bir elmas yüzük mü...
O elması çıkaran Afrikalı bir çocuk mu daha değerlidir, o kıytırık yüzük mü...
Bir su damlası mı değerlidir, bir elmas yüzük mü...
TIP...

OF SAFFET ABLA YA... KIRK YILIN BAŞI KOCAM Bİ TEK TAŞ ALMIŞ... SEVİNMEYİM Mİ ŞİMDİ...
EVLADIM BEN SANA SEVİNME DİYOM MU... SEVİN TABİ... SEVİN...
AMA NEYE SEVİNDİĞİNİ BİL ÖYLE SEVİN BE YAVRUCUĞUM...
BİTTİ

PERİ MUZAFFER

YAZ- ÇİZ: MERYEM ÇİMEN KIVILCIM

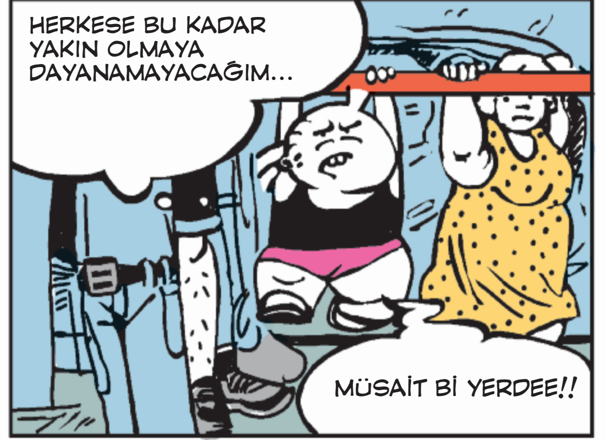

Peri Muzaffer'den dilek dilemek için---> mrmcmn@gmail.com

bengisu akyürek

Eski sayıları kaçıranlar için

OKAS-YON

3'LÜ SET

HARAKİRİ BAŞLIĞI ALTINDA BAYİLERDE

BAYAN YANI 2018 Mart, Nisan ve Mayıs sayıları

ŞENGÜL HABLEMİTOĞLU
SARDUNYALAR ve KADINLAR

Tüm kitapçılarda ve yakında e-kitap versiyonu

Google Play Books 'da

BİZİM DÜŞÜNDÜĞÜMÜZÜ ONLAR DÜŞÜNEMİYOR MU?

Gökçen Erdoğan

Demek hepinize aynı anda bir aydınlanma geldi. Bütün duygu yüklü anılarınız aynı ürünün etrafında, aynı günlerde toplaşıverdi. Demek ananenizden kalma gizli tarifin tadına çok benzettiniz de yerken adeta gözleriniz doldu. Babanızla el ele gittiğiniz ilk park gününüzde üzerinizdeki tişörtün lekelerini anneciğinizin nasıl da çıkardığı dün gibi aklınızda, baya akla yatkın evet. İlk doğumunuzdaki acemiliğinizi attığınız şu X'e çok şey borçlu hissediyorsunuz, evet anlıyorum. Düğününüzde mutluluk gözyaşlarıyla akan rimelinizin canınızı nasıl sıktığını hatırladınız da keşke Y'yle o zaman tanışmış olsaydınız demek. Çocuğunuzun ilk 'anne' deyişinde ayağınızdaki sneakersın sizdeki anısı büyükse yeni modelini almaya da ilk siz gidersiniz haklı olarak, tabii canım çok normal. Yapmayın.

Reklamcılığın böyle bir anlayış etrafında şekillenmediğinden eminim. Böyleyse bile buna hayatınızın en özel anlarıyla, dönemleriyle, anılarıyla ilgili hikayeler uydurarak eşlik etmek zorunda değilsiniz. Maddi şeylere manevi şeyleri karıştırmanın böylesi, insanda garip bir surat ekşitme yaratıyor. Yalnızca bende mi oluyor diye düşünüyordum ama ettiğim sohbetlerde konu hep buraya yani sosyal medyada reklam anlayışının çirkinleşmesine geliyor ve görüyorum ki yalnız değilim.

İnsanın aklına hemen şu soru geliyor "benim düşünebildiğimi onlar düşünemiyor mu?". Bu reklamları veren markalardan da bu reklamları yapan influencerlardan da bahsediyorum. Dileyen üzerine alınabilir. Sosyal medya kullanıcılarını gerçekten bu kadar aptal buluyorlar mı? Bu sahte anıların, yazılıp verilmiş metinlerin fark edilmediğine gerçekten inanıyorlar mı? Her geçen gün biraz daha fazla alay konusu olan bu reklam biçimini "reklamın iyisi kötüsü olmaz" diyerek mi sürdürüyorlar dersiniz? Kim bilir…

Peki bu beni neden ilgilendiriyor? Duygusal zekalarıyla önde olan kadınların, bu reklamların da öncülerinden olmasından rahatsızlık duyuyorum belki. Bütün bu olanlar, aklımda bildiklerim ve inandıklarımla çelişiyor. Paranın, insanın duygularını, anılarını, hayat hikayelerini satın almasından rahatsız oluyorum. Kadınların, annelerin buna çanak tutmasından ve başka kadınları, kalan son paralarıyla bu sahte hikayelerle ikna edip, çoğu zaman kendilerinin asla kullanmadıkları ürünleri satın almaya yönlendirmesinden hoşlanmıyorum.

Reklama mı karşıyım? Değilim. Tüketim nasıl toplumun iyi ya da kötü bir parçasıysa reklam da tüketim toplumunun bir parçası. Ama böyle olmak zorunda değil. İnsanları bu denli aptal yerine koyarak olmak zorunda değil. Hepsi birbirinden etkileyici yalanlar dizisinin ucuna bağlanmak zorunda değil. Kadınlar, diğer kadınları sosyal medyada özellikle de annelikleri üzerinden böylesi kandırmak zorunda değil. Buna alet olmamak elde. Buna alet olmamak bir seçim.

Aslına bakarsanız sosyal medyada gerçekleşen neredeyse her şeyin bir değişime ve tabiri caizse çeki düzene ihtiyacı var. Başta reklamlar olmak üzere. Şahsıma gelen reklam işbirliği tekliflerindeki detaylara bakınca hem inanamıyor hem de bunları kabul edeceğime ihtimal vermiş olmalarından dolayı en başta kendimi sorguluyorum. Reddettiğim reklam çalışmalarının birkaç gün sonra insanı güldüren biçimlerde bir ahtapotun kollarıyla hem de kaç sekiz koldan hepimizi, her yeri sarmasına ve bu samimiyetsiz, bu insan zekasını, bu kadın mantığını hiçe sayan tavrına içleniyorum. Sosyal medyanın yazılı ve görsel basını böyle silip süpürmesinden, sosyal medyada uzman niteliği aranmamasından, hemen herkesin önder, yol gösterici olabilmesinden, hatta biz doktorların işine bile soyunanların var olmasından nasıl rahatsızlık duymam?

Umuyorum ki benim düşünebildiğimi herkes düşünebiliyordur.

Ramize Erer

ŞU FACEBOOK'TA HABİRE DURUMUNU GÜNCELLE DİYOR. 40 HAFTADIR GÜNCELLENMEDİ YAZIYOR!
FACEBOOK'UN DİLİNDE TÜY BİTMİŞ! DAHA NE DESİN! KALK KUAFÖRE GİT DİYOR SANA, YÜZÜNE BİR ALLIK, RUJ SÜR YÜZÜNE RENK GELSİN DİYOR! 40 HAFTADIR SALDIN KENDİNİ, TOPARAN ARTIK DİYOR!

SİZ DE YALNIZSINIZ BENDE, HAVALARDA BUZZ! BU KIŞA BİRLİKTE GİRMEYE NE DERDİN BABY?
KÖTÜ KIZ

GİRERİM DE, KIŞI SENİNLE ÇIKARTIR MIYIM BİLEMEDİM ŞİMDİ GENÇ!

FIRK!.. FIRK. OOHH! ÇOK GÜZEL KOKUYORSUN PARFÜMÜN NE?..

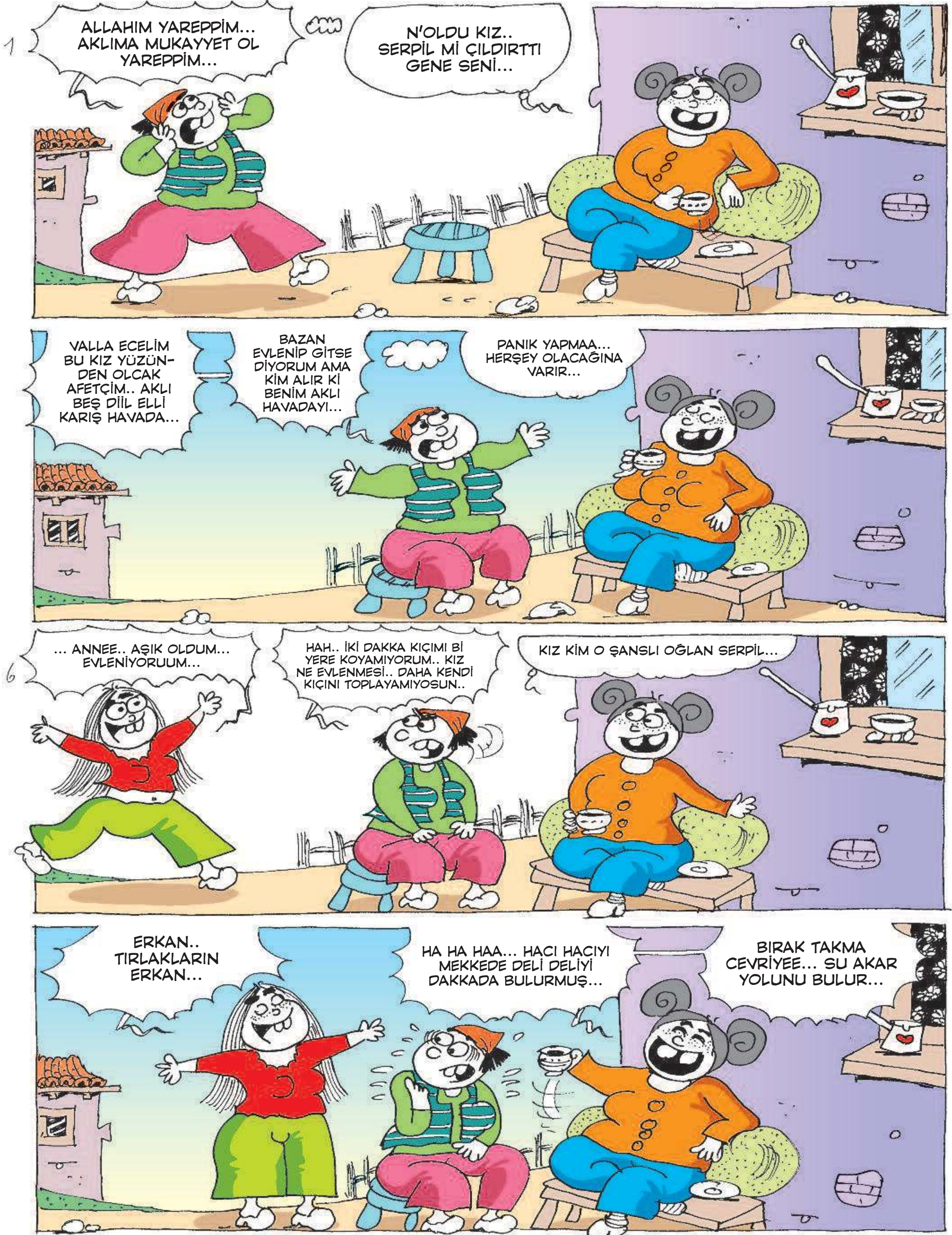

ANNEM, HER BAHAR AĞAÇ YAPRAKLARINI TOPLAR, KAYNATIR O SUYLA YIKARDI BENİ. "BAHAR KOKULU" OLAYIM DİYE...

ONUN İÇİN BÖYLE KOKUYORUM İŞTE.

AMAN BENDE, CALVIN CLEIN'IN "ONE"I, COOL WATER'I, DALIMANIA YA DA ISSEY MIYAKE'NIN PARFÜMÜ SANMIŞTIM.

Yaşam Koçu Afet

feyhan güver

BAYAN YANI
2018-10
Aylık yaygın süreli yerel yayındır

BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazışleri Müdürü
Tuncay Akgün

Yayın Kurulu
Ramize Erer
Feyhan Güver
İpek Özsüslü

Renklendirme Editörü
Fikret Özdemir

Satış Müdürü
Şener Küçükkaptan
Abonelik Aysun Öztürk
(0212) 249 91 13

ADRES: Firuzağa Mahallesi Defterdar Yokuşu No: 19/1A Cihangir-Beyoğlu/İST
TEL: (0212) 292 9450
FAX: (0212) 251 5754
BASKI: LeMan Ofset (0212) 858 00 93
DAĞITIM: DPP A.Ş.